



1 Iunie - Ziua Copiilor

1 Iunie, ziua în care Consiliul Local și Primăria Municipiului Roșiori de Vede, prin Direcția pentru Cultură, Educație, Creație și Sport, au sărbătorit copiii orașului nostru. Și pentru că cea mai mare bucurie a copiilor este joaca, alături de dl. Valerică Gheorghe Cîrciumaru, primarul municipiului, voluntari din Primărie și ai DCECS i-au întâmpinat la locurile de joacă, oferindu-le cadouri dulci și baloane colorate.

Vă dorim să păstrați copilăria în suflet toată viața, să nu uitați să vă jucați și să le amintiți și altora să facă acest lucru!

La mulți ani, copilărie! La mulți ani, copii!



DRUM

PUBLICAȚIE EDITATĂ DE CASA MUNICIPALĂ DE CULTURĂ ROȘIORI DE VEDE

ANUL 24, NR. 646, IUNIE 2021

Editorial

Eternul Eminescu

Nu ştiu dacă noi, astăzi, la 132 de ani de la trecerea în eternitate a Poetului, mai putem adăuga ceva nou privind viaţa şi activitatea literară ale acestuia, fiindcă despre Mihai Eminescu s-au scris biblioteci întregi...! Ne facem, însă, datoria de suflet, de a rândui câteva gânduri, având în vedere că în ziua de 15 iunie îl comemorăm pe Eminescu, „Sfântul preacurat al ghersului românesc”.

Creaţia eminesciană, cu întreg universul său de idei şi sentimente şi cu forţa artistică pe care o implică, îl situează pe autor pe locul cel mai înalt al literaturii noastre naţionale. Luceafăr al poeziei româneşti, ca expresie a puterii de creaţie artistică a poporului român, Eminescu intră, prin această sfântă povară poetică, în universalitate, reprezentând una dintre gloriile ireductibile ale literaturii lumii din toate vremurile.

Când vorbim despre Eminescu, drept cel mai mare poet pe care l-au avut românii, o facem cu convingerea că a ştiut să exprime într-un mod absolut remarcabil sufletul ţării sale şi să traducă fidel aspiraţiile poporului, în mijlocul căruia a fost trimis de Divinitate să vieţuiască.

Ca om al timpului modern, Eminescu a luptat pentru a dovedi, în toate manifestările sale, geniul autentic al românilor. S-a străduit să impună specificul nostru naţional în artă, politică, filosofie... În opinia sa, acestea erau realităţi ce interesau Europa epocii sale, contribuind la armonia între naţiuni, într-o lume bântuită de conflicte interetnice, de războaie, atunci ca, de altfel, şi acum...

Mihai Eminescu este cel mai mare poet naţional, care exprimă, în complexitatea ei, spiritualitatea unei naţii. Forţa creaţiei sale vine din cultura sa vastă, însuşită printr-o lectură asiduă, precum şi din concepţiile poetului, din orizontul său nemărginit afectiv şi spiritual.

Existenţa pământeană a „Luceafărului poeziei româneşti”, care nu şi-a încununat fruntea cu laurii cezarilor şi care a fost fulgerat la doar treizeci şi trei de ani (se ştie că poetul nu a scris mai nimic după 1883), s-a sublimat în avântul viziunilor metaforice pentru pretutindeni şi totdeauna.

În noaptea de 15 spre 16 iunie 1889, Mihai Eminescu a închis ochii pentru veşnicie, într-o apăsătoare graţie care, de câţiva ani, nu mai putea fi disciplinată de voinţă.

În socoteala timpului istoric, Eminescu a răsărit la Botoşani, şi-a petrecut copilăria la Ipoteşti şi, în al treizeci şi nouălea an de viaţă, a apus la Bucureşti, iar rămăşiţele pământeşti au fost înhumate la Cimitirul Bellu.

Sunt morminte care se închid repede şi peste ele se aşterne uitarea; sunt însă altele pururi deschise regretelor, admiraţiei, pelerinajelor, iar mormântul lui Eminescu este unul dintre acestea de pe urmă...

Să-i fie „...somnul lin/ Şi codrul aproape...”!

Domniţa Neaga

File din agenda culturală roșioreană

Expoziția de icoane „Icoana este vie”, vernisată de Marius Ipsilante

În data de 9 iunie 2021, începând cu ora 11, la Casa Municipală de Cultură din Roșiori de Vede, a avut loc vernisarea expoziției de icoane „Icoana este vie”, a elevului Marius Ipsilante de la Liceul Tehnologic „Anghel Saligny”. Organizator și moderator al evenimentului, care n-a durat mai mult de un ceas, a fost dna Monica Tuinete, referent creație artistică la DCECS.

La eveniment a participat dl primar Valerică Gheorghe Cârciumaru, care l-a felicitat pe micul pictor, acordându-i un premiu ca semn de prețuire și recunoaștere a meritelor acestuia, dar și o diplomă de excelență. Au mai fost prezenți la acest eveniment artistic preoți, membri ai coralei „Axios”, cadre didactice, scriitori, publiciști, elevi de la liceul „Anghel Saligny”, colegi ai autorului expoziției, însoțiți de dna prof. Victorița Filip, reprezentante ale clubului „Femina”



și alți oameni iubitori de cultură și de frumos.

Printre cei care au ținut cuvântări la eveniment, felicitându-l și încurajându-l pe micul artist, s-au numărat și următoarele cadre didactice: Cristiana Mirela Piper-Savu, care s-a arătat deopotrivă mâhnită că mass-media județeană nu participă la astfel de evenimente culturale, ci doar la ședințele Consiliului Local din care face și dumneaei parte, Eugenia Staicu și Adrian Păun.

Singurul care a vorbit la obiect a fost preotul profesor Cristian Nicodin, care ne-a revelat cele trei funcții ale icoanei (harică, pedagogică, estetică) și a vorbit despre icoanele în stil bizantin realizate de Marius Ipsilante, insistând ca acesta să-și păstreze vie credința, să cunoască foarte bine viața sfântului pe care îl alege pentru a-l picta și chiar să se roage la acesta pentru a-l inspira, pentru că numai o persoană cu inimă și cuget curat poate realiza o icoană desăvârșită care să bucure deopotrivă ochiul privitorului și să-i insufle credința și dragostea pentru Dumnezeu.

Din partea Episcopiei Alexandriei și Teleormanului a mai participat și preotul Cătălin Păunescu, care a transmis întrebarea lui Parsifal adresată artistului de către PS Galaction Stângă la aflarea veștii despre vernisarea acestei expoziții: **„Ce vrei să devii?”**, insistând ca acesta să-și urmeze drumul pe care a pornit cu perseverență pentru a se putea profesionaliza ca pictor bisericesc.



Finalul evenimentului a aparținut unei părți dintre membrii coralei „Axios”, care au interpretat dumnezeiește câteva cântări bisericești, pricesne și imnuri religioase, bucurând sufletul creștinilor prezenți la manifestare. Cei care au dorit au putut cumpăra lucrările artistului.

Felicitări, Marius Ipsilante! Să nădăjduim că Dumnezeu te va inspira să-ți continui la cote cât mai înalte activitatea de pictor de icoane!

Prof. **Cristian Gabriel Morar**
Foto: **Ion Stîngă**

Sub semnul lui Eminescu

„Pentru noi, Eminescu nu e numai cel mai mare poet al nostru si cel mai strălucit geniu pe care l-a zămislit pământul, apele și cerul românesc. El este într-un anumit fel, întruparea însăși a acestui cer și a acestui pământ, cu toate frumusețile, durerile și nădejdile crescute din ele. Noi, cei de aici, rupți de pământ și de neam regăsim în el tot ce-am lăsat în urmă, de la văzduhul munților noștri și de la melancolia mării noastre, până la cerul nopții românești și teiul înflorit al copilăriilor noastre. Recitindu-l pe Eminescu, ne reîntoarcem, ca într-un dulce somn, la noi acasă. Întreg Universul nostru îl avem în aceste zeci de pagini, pe care o mâna harnică le-a tipărit și le împarte astazi în cele patru colțuri ale lumii peste tot unde ne-a împrăștiat pribegia. Păstrați-le bine; este tot ce ne-a rămas neîntinat din apele, din cerul și din pământul nostru românesc.”, scria Mircea Eliade la Paris, în septembrie 1949, într-un Cuvânt înainte la o ediție din Poesii-le lui Eminescu, pe care a îngrijit-o.

Tocmai pentru a cinsti memoria și opera emblematică a marelui nostru înaintaș, Consiliul Local și Primăria Municipiului Roșiori de Vede, Direcția pentru Cultură, Educație, Creație și Sport, în colaborare cu Revista „Teleormanul Cultural”, a organizat, în data de 15 iunie 2021, evenimentul „Între două veșnicii. 132 de ani de la trecerea în veșnicie a poetului național Mihai Eminescu”. Evenimentul a fost moderat de nimeni alta decât dna Monica Tuinete, inimosul și sârguinciosul referent de creație artistică de la DCECS.

După ce, în prealabil, elevi și cadre didactice de la mai multe instituții școlare roșiorene au depus flori la bustul poetului din parcul central al orașului „Nicolae Popescu-Vedea” și chiar au recitat din creația acestuia, începând cu ora 11, iubitorii de Eminescu și de frumos s-au adunat, respectând firește normele privitoare la prevenirea răspândirii infecției cu COVID-19, în sala de conferințe a Casei Municipale de Cultură din Roșiori de Vede.

Programul întâlnirii prilejuite de comemorarea poetului național a debutat cu comunicarea „Veșnicul Eminescu”, susținută de dna prof. Simona Băluș de la Colegiul Național „Anastasescu”, președintă a asociației culturale „Mihai Eminescu”.

Evenimentul a continuat cu lansarea numărului 17 al revistei „Teleormanul Cultural”, despre care a vorbit însuși redactorul său șef, profesorul și scriitorul Cristian Gabriel Moraru, acesta prezentând succint revista și invitându-i pe cei prezenți la manifestare să se aboneze la ea.



Punctul culminant al evenimentului organizat sub tutela marelui geniu al românilor, Mihai Eminescu, l-a constituit, fără nicio îndoială, lansarea cărții de versuri, Între două veșnicii (Editura Neuma, 2021), a poetei Domnita Neaga, membru de bază în colectivul de redacție al celor două publicații roșiorene: „Drum”, respectiv „Teleormanul Cultural”.

Despre această carte, prefațată de Horia Gârbea și comentată, printre alții, și de criticul literar Nicolae Dina, au luat cuvântul scriitorii Ion Drăghici, membru al Uniunii Scriitorilor, și Cristian Gabriel Moraru, aceștia vorbind în termeni elogioși, pe bună dreptate, despre noua izbândă lirică a scriitoarei Domnita Neaga, care este, deopotrivă, nu doar o foarte bună poetă, ci și un rafinat și inspirat cronicar literar.

De asemenea, a luat cuvântul și autoarea, care a vorbit, cu modestia funciară care o caracterizează, despre cartea sa, recitând apoi câteva poeme, una dedicată chiar marelui poet Eminescu, pe urmele căruia încearcă să calce toți truditorii întru și pentru adevăr și frumos.

În cadrul evenimentului, au fost vernisate și două expoziții: Expoziția de carte Mihai Eminescu și Domnița Neaga din fondul de carte al Bibliotecii Municipale „Gala Galaction” și Expoziția de grafică dedicată lui Eminescu, semnată de Teo Șerbănescu.

În intermezzourile dintre evenimentele incluse în program au recitat din creația proprie Rodica Constantinescu și Cristian Diniță, doi poeți stăpâni pe meșteșugul lor artistic.

Spre deliciul publicului auditor (elevi, cadre didactice, oameni de cultură, consilieri locali), finalul întâlnirii a coincis cu susținerea unui microrecital de către poeta Florina Carvaci, acompaniată la chitară de Ion Stîngă, dar și a unei sesiuni de autografe acordate de către poeta Domnița Neaga tuturor celor care au dorit să intre în posesia cărții lansate cu acest minunat prilej.

Într-un cuvânt, o manifestare culturală reușită care a descrețit frunțile tuturor participanților dornici să mai iasă din marasmul cotidian.

Prof. **Cristian Gabriel Moraru**
Foto: **Ion Stîngă**

Eroi au fost, eroi sunt încă

Ziua Eroilor este celebrată în fiecare an odată cu sărbătoarea creştină a Înălţării Domnului, care marchează înălţarea la cer a lui Iisus Hristos, la 40 de zile de la Înviere. Astfel, anul acesta, Ziua Eroilor a fost sărbătorită la data de 10 iunie.

Sărbătoare naţională a poporului român, Ziua Eroilor este marcată în memoria celor căzuţi de-a lungul veacurilor pe câmpurile de luptă pentru credinţă, libertate, dreptate şi pentru apărarea ţării şi întregirea neamului. În această zi, în toate catedralele, bisericile, mănăstirile, cimitirele, troiţele şi monumentele închinate eroilor, din ţară şi din străinătate, au fost oficiate slujbe de pomenire. De altfel, eroii neamului sunt pomeniţi la fiecare Sfântă Liturghie.

al recunoștinței noastre nemărginite pentru eroii români din toate timpurile, joi, 10 iunie 2021, au fost depuse flori, jerbe și coroane la Monumentul Eroilor, evident cu respectarea tuturor condițiilor impuse de normele privind prevenirea răspândirii infecției cu COVID-19.

Au participat numeroși roșioreni, de la diferite instituții, partide și societăți comerciale, păstrând regula distanțării sociale.

S-a comemorat astfel jertfa celor care au pierit pentru libertatea și independența României, rememorând actele lor de eroism, patriotism și dăruire pentru semeni. Cu prețul vieții lor au apărat pe câmpul de luptă integritatea țării, granițele României și ființa națională. Suntem mereu recunoscători



Din cauza stării de alertă, instituită ca urmare a pandemiei cauzate de virusul COVID-19, în acest an, nu s-a putut păstra tradiția, aceea de a ne întâlni în număr cât mai mare la statuia Ostașului Necunoscut din fața Primăriei, de a participa pioși la TeDeum-ul și slujba de pomenire a tuturor eroilor români căzuți pe fronturile de pretutindeni.

Dar această situație extremă nu a împiedicat municipalitatea să organizeze într-un mod inedit activitatea de depunere a coroanelor. Așadar, ca semn pentru sacrificiul militarilor români, al înaintașilor noștri, de-a lungul timpului, la datorie pe câmpul de luptă, păstrând viu exemplul și îndemnul lor: puterea unei națiuni constă în unitate și curaj în împlinirea năzuințelor.

Iată cât de actual devine mesajul lor, în aceste zile tulburi, în care o ființă microscopică a reușit să dea peste cap o planetă întreagă.

Monica Tuinete
Foto: Monica Tuinete

Trăire creştină

Tinerețea ca timp al nobilelor realizări

Pe tot parcursul vieţii pământeşti trebuie să trăim cu credinţa şi convingerea că în Biserică toţi suntem tineri, căci una este vârsta tinereţii — cu aspiraţiile şi asperităţile ei inerente şi fireşti — şi altceva înseamnă a fi tânăr şi receptiv din punct de vedere spiritual, adică în stare să primeşti mereu noi impulsuri, care te îmbogăţesc şi te împlinesc duhovniceşte!...

Tinerii vin întotdeauna cu prospeţimea şi sinceritatea lor în modul de a aborda adevărurile vieţii, ceea ce ar putea fi un important ajutor acordat societăţii pentru a se putea elibera de servituţile dedublării. Puritatea, curăţia, sinceritatea, spontaneitatea şi curajul tinerilor în analizarea, cu multă obiectivitate şi imparţialitate, a problemelor lumii postmoderne pot veni în sprijinul maturilor şi al vârstnicilor, care sunt generaţii rănite de atâtea experienţe negative şi dureroase. Aceştia, la rândul lor, i-ar putea apăra pe tineri de a mai trece din nou prin astfel de experienţe!...

Tinerii trebuie să fie chemaţi să facă parte din viaţa de zi cu zi a slujirii Bisericii, căci fără ei cu siguranţă că multe aspecte ale împlinirii şi înaintării misiunii în social, de pildă, s-ar face cu mai multă dificultate!... Ei trebuie să vină la un soroc firesc al existenţei în cetatea creştină şi-n Biserică, cu un „snop" şi un „buchet" de fapte strâns legate cu firul de cicoare al dragostei de Dumnezeu şi de semeni şi să ni se prezinte ca parte a întregului Ecleziei!...

Tinerii, cu a lor tinereţe spirituală, care trebuie să fie o stare a „duhului", iar nu doar a vârstei, sunt chemaţi să reevalueze atitudinea apologetic-mărturisitoare şi misionară în aceste vremuri de acţiuni prigonitoare, concertate împotriva Bisericii într-un număr mare şi variat, dintre care amintim câteva cum ar fi: desacralizarea, secularizarea şi laxismul religios, arghirofilia şi hedonismul, precum şi iconoclasmul postmodern, cu care ne confruntăm în aceste zile!... Toate acestea duc la înmulţirea păcatului şi a patimii, care ajung să fie considerate drept „firești" şi „normale", ori ele, de fapt, ne secătuiesc şi ne vlăguiesc din punct de vedere duhovnicesc!... Pentru combaterea acestora, este nevoie de canalizarea tuturor energiilor sufleteşti şi trupeşti ale omului, cu mult discernământ, bine ştiind că cei cu care ne luptăm sunt fără de trupuri, răcnind ca un leu căutând pe cine să înghită, şi să facem toate acestea convinşi fiind că suntem membrii Bisericii lui Iisus Hristos, pe care, potrivit asigurărilor Sale, nici porţile iadului nu o vor birui!...

Elevul creştin, de pildă, este misionar prin propriul exemplu, dar şi prin dialogul cu ceilalţi de lângă el: părinţi, colegi, prieteni, profesori etc. Cei trei factori importanţi în educaţie — familia, şcoala şi Biserica — trebuie să aibă acelaşi scop: formarea personalităţii complexe a tânărului, inclusiv pe plan religios, pentru că elevul educat în spiritul responsabilităţii, al respectului faţă de oameni şi al dragostei de Dumnezeu se va dezvolta şi modela armonios, precum misionarul perfect, Mântuitorul nostru Iisus Hristos.

Pentru tânărul creştin, lumea contemporană se prezintă ca un mozaic de idei şi concepţii din care trebuie să selecteze şi să promoveze binele. Selectarea binelui este o acţiune influenţată în mare măsură de educaţie, iar atunci când vorbim de educaţie ne gândim la familie, şcoală şi Biserică.

Vârsta adolescenţei este o perioadă a provocărilor, în timpul căreia tânărul are de făcut alegeri majore, alegeri pentru care este responsabil, în virtutea maturităţii sale; trebuie să aleagă între ideal şi imoral, între bine şi rău, între Dumnezeu şi diavol, între creştinism şi orice altceva. În adolescenţă, omul trăieşte suspansul întrebărilor, iar răspunsurile pe care le alege devin principii după care el îşi confirmă poziţia. În adolescenţă, apare cererea exigentă de a fi aderent la un grup cu interese comune.

Tânărul îşi canalizează energiile spre a deveni un om credincios, sprijinitor, apărător şi mărturisitor, regăsindu-se în postura de misionar al Bisericii. Conştient sau nu de calitatea sa de misionar, adolescentul creştin ajunge să facă misiunea aceasta „care are un caracter bivalent: el mărturiseşte prin propriul exemplu sau, pur şi simplu, vorbind direct cu ceilalţi" (Pr. Prof. Univ. Dr. Valer Bel).

În primul rând, trebuie precizat că misionarul perfect — ca model pentru toţi — este „Dumnezeu Unic în Fiinţă şi întreit în Persoane: **Tatăl**, prin pregătirea treptată, sistematică şi pedagogică a poporului iudeu pentru venirea Fiului; **Mântuitorul** lumii, Care a săvârşit lucrarea Tatălui (Ioan 17, 4) şi Care le-a poruncit apostolilor să vestească cuvântul adevărului (Ioan 1, 17; Ioan 14, 6) la toate neamurile (Matei 28, 19); **Sfântul Duh**, a treia Persoană a Sfintei Treimi este «Misionar», deoarece «Acela va mărturisi despre Mine» (Ioan 15, 26)".

În acest sens, elevul este misionar prin propriul exemplu atunci când se arată tuturor oamenilor drept „un mădular permanent activ şi niciodată obosit al trupului eclezial al lui Hristos, care comunică cu Acesta prin intermediul Sfintelor Taine, indispensabile dobândirii harului mântuitor oferit de Sfântul Duh". Pe lângă metoda propriului exemplu, o altă cale a misiunii este dialogul cu ceilalţi.

Tânărul poate crea punţi de comunicare cu toţi cei din jurul său, dar mai ales cu tinerii, pentru că de cei din urmă îl apropie nu doar vârsta, ci şi preocupările şi problemele ce necesită rezolvare din partea fiecăruia. În relaţie cu cei de alte vârste, el e privit cu admiraţie şi respect, deoarece efortul misionarismului său este persuasiv. În această privinţă, Sfântul Apostol Pavel îi spune lui Timotei: „Nimeni să nu dispreţuiască tinereţile tale" (I Timotei 4, 12).

Tot tânărul misionar este acela care oferă lumii „adevăratul sens al libertăţii, pe care mulţi oameni o caută, dar puţini o găsesc cu adevărat". El este acela care arată că libertatea nu înseamnă a te bucura de toate păcatele lumeşti, ci a fi liber înseamnă a nu te lăsa robit de nimic; de exemplu, liber nu este cel care fumează sau se drogheză, ci cel ce se poate abţine de la aceste patimi.

Referindu-ne, în cele ce urmează, la implicarea lui concretă în problemele societăţii contemporane, vom reţine faptul că misiunea tânărului în societatea contemporană este una dificilă, dar pe cât de dificilă, pe atât de sublimă. Activitatea sa în societatea contemporană înseamnă implicarea în problemele actuale: globalizare, avort, contracepţie, corupţie etc. În faţa acestora, apreciază Părintele Profesor Adrian Niculcea, tânărul se arată „imun şi sigur pe sine, integritatea lui nefiind numai a lui, ci şi rezultatul colaborării factorului uman cu harul Sfântului Duh".

În istoria creştinismului au existat tineri care au fost misionari ai lui Dumnezeu şi care au mărturisit numele Lui, fiind mândri că au această posibilitate: Daniel şi cei trei tineri aruncaţi în cuptorul de foc, Sfânta Fecioară Maria, care L-a născut pe Mântuitorul la o vârstă tânără, Domnul Iisus Hristos, Care a predicat imediat după depăşirea vârstei majoratului iudaic, sau Sfântul Apostol şi Evanghelist Ioan, care şi-a plecat capul, rezemându-l pe pieptul Mântuitorului.

Identificarea cu Iisus Hristos se face prin intermediul harului divin care transfigurează omul, dar nu periclitează libertatea acestuia.

Cei trei factori importanţi în educaţie — familia, şcoala şi Biserica — trebuie să aibă acelaşi scop: formarea personalităţii complexe a tânărului, inclusiv pe plan religios, pentru că elevul educat în spiritul responsabilităţii, al respectului faţă de oameni şi al dragostei de Dumnezeu se va dezvolta şi modela armonios, precum misionarul perfect, Mântuitorul Iisus Hristos. Între acţiunile educative ale celor trei factori există un raport de complementaritate, acţiunea fiecăruia venind s-o completeze pe a celuilalt.

Astfel că, elevul educat în spiritul responsabilităţii, al respectului faţă de oameni şi al dragostei de Dumnezeu se dezvoltă şi se modelează armonios şi organic, precum odinioară Pruncul Iisus, Care „creştea şi Se întărea cu duhul, plin de înţelepciune, şi harul lui Dumnezeu era peste El" (Luca 2, 40), aşa cum trebuie să se întâmple cu toţi cei ce-şi deschid inima şi mintea spre lumina învăţăturii creştine.

Aş vrea să subliniez, ca o constatare, că multe dintre problemele pe care tinerii le ridică preoţilor şi educatorilor trebuie să fie discutate cu tinerii înşişi. Dacă despre toate aceste probleme se vorbeşte în mod firesc şi din timp acasă, adolescentul, de pildă, este pregătit pentru hotărârile ce le va avea de luat. Cel mai adesea însă, din nefericire, problemele sunt de obicei ridicate abia când s-a creat deja o barieră între generaţii. Ar fi de dorit ca pe măsură ce copiii se apropie de vârsta adolescenţei să înceapă să discute cu părinţii despre ispitele cu care se vor confrunta mai târziu.

Ca o concluzie, aş dori să subliniez faptul că, în calitate de adulţi creştini, trebuie să arătăm pentru tinerii noştri aceeaşi dragoste ca aceea a fiului risipitor, care este, de fapt, a lui Dumnezeu însuşi. Să ne deschidem braţele spre a-i îmbrăţişa la piept cu dragoste pe fiii noştri, chiar dacă şi-ar lua moştenirea şi-ar pleca într-o ţară îndepărtată unde ar risipi-o în păcat.

Întâlnim, deseori, foarte multe categorii de tineri: unii smeriţi, alţii orgolioşi sau nerăbdători, unii foarte entuziaşti alţii foarte timizi, cu prejudecăţi ori fără, şi fiecare vine cu viaţa sa personală şi cu o anumită personalitate la care noi (acolo unde este cazul) suntem chemaţi să contribuim la încreştinarea, la catehizarea, la împlinirea sau la desăvârşirea acesteia, având convingerea fermă că toţi vor dobândi — în timp — ceva comun, şi anume dragostea pentru Iisus Hristos şi pentru aproapele, dragoste care trebuie să se materializeze în fapte concrete. Pot părea cuvinte mari, însă credem că fiecare dintre cei care aspiră la înfăptuirea şi împlinirea acestui deziderat sacru păstrează mereu rugăciunea pe care o spunem ca un salut: „Doamne Ajută!".

Acum, în încheierea acestui articol, voi afirma şi susţine că suntem cu toţii pelerini pe faţa acestui pământ şi, iată, ne-am oprit, în aceste zile şi vremuri, la tinerii, mereu alţii, care vor prelua pe mai departe activităţile şi acţiunile Bisericii şi vor creşte şi ei, aşa cum am crescut şi noi, vor zâmbi şi ei aşa cum am zâmbit şi noi, vor (de)săvârşi mereu noi şi folositoare fapte şi, astfel, societatea creştină ori încreştinată va avea în viitor familii credincioase şi monahi adevăraţi; rugându-ne ca toate să se întâmple cu voia lui Dumnezeu şi cu nădejdea că vor fi spre mântuire!...

Pr. Păunescu Eugen Cătălin

LA LUMINA ZILEI

Dimineața

Încă o stradă orientată E-V, dar pe partea stângă a străzii principale Dunării, denumită Alex. Dobrescu, ce leagă B-dul Comercial de strada Dunării, a fost asfaltată în 2020. Pe o parte a ei se află sediul unității „Apele Române" din zona Roșiori și unități, închise azi, ale fostei cooperative meșteșugărești „Progresul", iar pe cealaltă locuințe.

La prânz

În intervalul aprilie 2021 — aprilie 2022 se vor efectua lucrări exterioare pentru reabilitarea termică a Spitalului „Caritas" de către o firmă de construcții din București.

Deocamdată, au fost montate schelele și pânza de protecție a muncitorilor pe pereții Policlinicii.

În amurg

Avem o primăvară mai rece ca de obicei. În lunile mai-iunie au fost 2 intervale de ploi puternice, miercuri, 26 mai — joi, 27 iunie, și luni, 31 mai — marți, 1 iunie.

Să sperăm că ploile ce vor cădea până la sfârșitul lunii iunie vor fi „curate", fără grindină. Solul are în continuare un deficit de apă.

Gh. Tutcălău



DRUM
PUBLICAȚIE EDITATĂ DE CASA MUNICIPALĂ DE CULTURĂ ROȘIORI DE VEDE

Responsabil de număr - Monica Tuinete
Tehnoredactare - Alexandru Rusu
Colectivul de redacţie:
Domniţa Neaga, Cristian Gabriel Moraru, Iulian Bitoleanu, Petre Bozdoc, Ion Scarlat,
Eugenia Staicu, Gheorghe Tutcălău, Gheorghe Vlad, Eugen Cătălin Păunescu, Victor Gabriel Osăceanu,
Florin Iordăchiţă, Daniela Argeşeanu, Gabriel Argeşeanu, Veronica Cojocaru, Monica Tuinete
Culegere texte - Monica Tuinete
Distribuire presă: Elvira Stângă

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: Casa de Cultură, str. Dunării nr. 54 - 56, Roșiori de Vede. Telefon: 0247 460619. E-mail: ziaruldrum_rosiori@yahoo.com

Răspunderea pentru conținutul materialelor publicate revine autorilor.

Tiparul executat la S.C. TIPOALEX S.A. Alexandria str. Ion Creangă nr. 53, Tel./fax : 0247 / 31 18 84

Muzeul municipal de istorie Petre Voivozeanu

ZIUA OLIMPICĂ ÎN IMAGINI

În fiecare an, la început de vară, Comitetul Olimpic şi Sportiv Român, prin intermediul Academiei Olimpice Române, organizează o serie de manifestări sportive, dar şi cultural-educative, reunite sub numele de „Ziua Olimpică" şi care au ca scop promovarea olimpismului şi redescoperirea valorilor olimpice.

Cu această ocazie, de câțiva ani, Muzeul de Istorie „Petre Voivozeanu", la inițiativa profesorului Liviu Nanu, directorul Filialei Teleorman a Academiei Olimpice Române, organizează expoziţii cu tematică sportivă. Anul acesta, iubitorii de sport şi cultură au fost invitaţi la o expoziţie intitulată sugestiv „Ziua Olimpică



în imagini". Expoziția a fost structurată în trei segmente. Unul dintre ele, cel din colecția personală prof. Liviu Nanu, a conținut afișe ale Jocurilor Olimpice, începând cu cel din 1896 când a avut loc prima ediție a Jocurilor Olimpice moderne. Alături de acestea, completându-le, a fost prezentat un exponat filatelic din colecția av. Petre Dumitriu, iar în al treilea segment al expoziției, au fost etalate desene ale elevilor din școlile roșiorene.

În deschiderea expoziției, profesorul Liviu Nanu a vorbit publicului despre Filiala Teleorman a Academiei



Olimpice Române și a prezentat activitatea acesteia, iar avocatul Petre Dumitriu a prezentat performanțele sportivilor români medaliați la Jocurile Olimpice.

Expoziția deschisă la Muzeul de Istorie „Petre Voivozeanu" a putut fi vizitată și de Noaptea Muzeelor, eveniment european desfășurat anul acesta în România în data de 12 iunie și aflat la a X-a ediție la Roșiori de Vede.



CULORILE COPILĂRIEI

În anul 1925, la Conferința Mondială pentru Bunăstarea și Protejarea Copiilor care a avut loc la Geneva, s-a propus pentru prima dată sărbătorirea unei zile internaționale a copilului. Aproape 30 de ani mai târziu, în anul 1954, Adunarea Generală a Națiunilor Unite a adoptat o rezoluție prin care se recomanda proclamarea, începând cu anul 1956, a unei Zile Mondiale a Copilului. Rezoluția recomanda guvernelor statelor membre să instituie o astfel de zi la o dată care cred de cuviință. România, ca si cele mai multe state din sud-estul Europei sărbătorește Ziua Copilului la 1 Iunie.



Astfel, în România, ziua de 1 iunie a devenit ziua în care cu toții sărbătorim inocența și puritatea, sărbătorim copilul de lângă noi sau, de ce nu?, copilul din noi. Și, cum în societatea actuală timpul nu ne mai ajunge, când la birou sau acasă 24 de ore par să nu mai fie suficiente, când găsirea unui echilibru între viața profesională si cea personală a devenit o provocare, când tot mai mulți părinți pleacă în străinătate sau lucrează multe ore peste program pentru a putea asigura copilului o viață mai bună,



existența unei astfel de zile în care să le oferim copiilor noștri timp și atenție, în care să îi facem să înțeleagă că ei reprezintă totul și că beneficiază de dragostea noastră necondiționată, era mai mult decât necesară.

Tocmai de aceea, la Muzeul de Istorie „Petre Voivozeanu" a devenit o tradiție ca în preajma zilei de 1 iunie să deschidem o expoziție cu picturi și desene realizate de elevi din orașul nostru. Anul acesta, cei care au răspuns invitației de a expune la muzeu au fost elevi din clasa a III-a A de la Școala Gimnazială „Zaharia Stancu", îndrumați de prof. Adriana Descultu, și micuța Medeea Ioana Ghizdăvescu, elevă în clasa I la București.

În deschiderea expoziției, alături de pictorița Eugenia Dumitriu, a vorbit profesoara Adriana Descultu, cea care i-a îndrumat pe elevi în realizarea lucrărilor expuse, iar Silviu Arsu, directorul Direcției pentru Cultură, Educație, Creație și Sport, a acordat câte o diplomă micilor artiști.

Muzeograf **Veronica Cojocaru**

Biblioteca Municipală „Gala Galaction"

Evenimentele lunii iunie

Iordan Datcu în colecțiile bibliotecii

Pe 10 iunie, s-au împlinit 88 de ani de la nașterea etnologului și istoricului literar Iordan Datcu. Născut în localitatea teleormăneană Băcălești, Iordan Datcu urmează școala primară în satul natal, iar studiile gimnaziale și liceale la Roșiori de Vede (1944-1952). Urmează facultatea de Filologie a Universității Bucureşti (1952-1957). În 1956, debutează cu două recenzii în „Tânărul scriitor".

După o scurtă carieră didactică, Iordan Datcu va lucra ca redactor la Editura pentru Literatură (1963-1969) și mai apoi la Editura Minerva (1969-1994), până la privatizarea acesteia, după care ocupă prin concurs posturi în cercetarea academică la Institutul de Filosofie, mai apoi la Institutul de Istorie și Teorie Literară „G. Călinescu". În această calitate este numit secretar al *Dicționarului general al literaturii române* în șapte volume.

Pentru activitatea lui publicistică și editorială, primește Premiul „Timotei Cipariu" al Academiei, Premiul „Constantin Noica" al Inspectoratului pentru Cultură al județului Teleorman și multe alte recunoașteri pentru bogata lui activitate editorială. Cu un număr mare de lucrări tipărite, cele mai multe fiind restituiri literare, reeditări, lucrări originale de cercetare, de istorie literară și folcloristică, Iordan Datcu este autorul unui monumental *Dicționar al etnologilor români*, ajuns deja la ediția a III-a, precum și al *Dicționarului folcloriștilor români,* în colaborare cu Sabina-Cornelia Stroescu.

Împreună cu un alt coleg și prieten, Ioan Șerb, Iordan Datcu „publică o bibliotecă întreagă de și despre folclorul românesc, îngrijindu-se paralel și de opera sa, care este remarcabilă", scrie acad. Eugen Simion într-un *Cuvânt înainte* la lucrarea *Iordan Datcu sau a trăi printre și pentru cărți* (Ed. „Grai și Suflet" – Cultura Națională, Buc. 2012).

A îngrijit peste patruzeci de ediții din operele lui Ion Bârlea, Artur Gorovei, Dumitru Caracostea, Grigore Tocilescu, Cristea N. Țapu, Adrian Fochi, Petre Caraman, Ion Muslea, Valer Butură, Simion Florea Marian, Nicolae Iorga, Ion Barbu Ion Pop-Reteganul, Tudor Pamfile, Elena Niculiță-Voronca, Gheorghe I. Neagu etc.

Despre Iordan Datcu și lucrările sale au scris în timp Al. I. Amzulescu, Nicolae Băieșu, Ovidiu Bârlea, Grigore Botezatu, Iulian Chivu, Șerban Cioculescu, Nicolae Constantinescu, Ștan V. Cristea, George Muntean, Ovidiu Papadima, Eugen Simion, Ion Șeuleanu, Ion Talos, Petru Ursache, Teodor Vârgolici, Al. Zub și mulți alții.

Petru Ursache considera că „o primă notă caracteristică în ce-l privește pe Iordan Datcu este atașamentul profesional și moral, de o viață, pentru etnologie, disciplină căreia i-a consacrat un număr impresionant de studii sub formă de ediții, monografii, sinteze, dicționare etc., redactate cu maximă rigoare științifică (documentare-interpretare) și devenite instrumente de cercetare în domeniu, pentru orientarea debutanților înainte de toate. Și cum etnologul care se respectă îndrăgește deschiderile orizontice spre disciplinele umaniste învecinate, Iordan Datcu poposește adesea cu folos pentru sine și pentru cobreslași, în spațiile istoriei literare, memorialisticii, arhivisticii, sociologiei, muzicologiei" (Iordan Datcu, *Revelația lecturii,* Ed. Bibliotheca, Târgoviște, 2017, coperta IV).

***

Alexandru Odobescu — 187 de ani de la naștere

Scriitorul, arheologul și omul politic **Alexandru Odobescu** (n. 23 iunie 1834, București — d. 10 noiembrie 1895, București) era al doilea copil al lui Ioan Odobescu, generalul de la 1848 care s-a împotrivit mișcării revoluționare, și al Ecaterinei Caracaș, fiica medicului Constantin Caracaș.

Educația și-a început-o în casa părintească, fiind elevul institutorului Bârzotescu. În 1848, Alexandru Odobescu devine elev al Colegiului Sf. Sava, în urma unui examen dat cu Petrache Poenaru, urmașul lui Gheorghe Lazăr. Aici, i-a avut colegi pe Theodor Aman, viitorul mare pictor, și pe Alexandru Sihleanu, poetul „liră de argint", așa cum l-a caracterizat Eminescu în *Epigonii*. Din această perioadă datează prima sa încercare literară: *Mihai Viteazul*, înfățișare dramatică în trei părți.

În 1850, merge la studii în Franța, la Collège de France din Paris, unde îi are ca profesori, printre alții, pe cunoscuții istorici Jules Michelet și Edgar Quinet, susținători ai cauzei naționale a românilor din Principatele Dunărene. În timpul studiilor de la Paris, a aderat la Societatea Studenților Români.

Împreună cu alți studenți români de la Paris, la 14 februarie 1851, înființează Junimea Românească, societate politică și culturală a studenților români din Franța. Odobescu se află în preajma revoluționarilor români exilați (Nicolae Bălcescu, Nicolae Golescu, C. A. Rosetti, I. Voinescu II, Gheorghe Magheru).

A fost ministru al monumentelor (1863-1864) și profesor de arheologie la Universitatea din București. Este autorul unui tratat de istorie a arheologiei (*Istoria arheologiei*, 1877) și al unei monografii dedicate tezaurului de la Pietroasa descoperit în perioada profesoratului său. (*Le Trésor de Pétrossa. Étude sur l'orfèvrerie antique*, Tome I-III, Éditions J. Rothschild, Paris, 1887-1900).

A publicat studii de folclor despre cântecele Europei răsăritene (*Cântecele poporane ale Europei răsăritene, mai ales în raport cu țara, istoria și datinile românilor*, 1861; *Răsunete ale Pindului în Carpați*). A publicat studii de istorie literară dedicate literaturii din secolul al XVIII-lea (*Poeții Văcărești*, *Mișcarea literară din Țara Românească în sec. XVIII*).

Este autorul unor nuvele istorice (*Mihnea Vodă cel Rău*, *Doamna Chiajna*, 1860) și volume de eseuri (*Câteva ore la Snagov*, 1909; *Pseudokynegeticos*, 1874).

Bibliotecar **Daniela Argeșeanu**

LUMI PARALELE

Este cancerul o boală provocată de virusuri? (I)

Asistând la ce se petrece în acest sfârșit de Mai, poate fiecare dintre noi încearcă sentimente de o oarecare ușurare și speranță că acest virus ucigător pacă ar da semne de „oboseală" și încearcă să ne mai slăbească cu răutățile lui! Pe mine totuși mă stăpânește o oarecare neîncredere chiar de la începuturi, față de modul cum s-a desfășurat această „pandemie" până în prezent și unele suspiciuni față de originea biologică a acestui virus, mai ales că am citit cu pasiune aproape tot ce s-a publicat în legătură cu *Ingineria genetică* și cu posibilitățile omului de a modifica structuri moleculare și genetice ale celulei.

Pe cale artificială, se realizează mutații rapide față de cele naturale, cauzate de factori pe care îi cunoaștem și se realizează într-o perioadă de timp mult mai mare. Dacă și la începutul pandemiei eram suspicios cu privire la originea acestui virus, acum, când observ și la nivel global că suspiciunea mea s-a extins, trăiesc o stare de „nervozitate" și îmi cer scuze cititorilor mei dacă în aceste momente nu mă opresc pentru o pauză.

În cele ce urmează, nu fac politică, dar mă adresez speciei *umane* din care facem parte cu toții, cu toate „apucăturile" noastre de lăcomie, supremații locale și globale: Ce se întâmplă **omule,** te distruge *Ursul carpatin*? Te lasă fără hrană și fără adăpost? Are și el drepturi prin lege; le are până când îl veți admira în dioramele muzeelor de Istorie naturală! Deci, împușcați-l! Îi apreciați pe cei care își protejează pădurile? Dați-le pe-ale noastre! Nu mai au alte țări unde să-și depoziteze *gunoaiele*? Despovărați-i, invitându-i să le aducă la noi ca să le ardem să mai împrospătam aerul! Noi protejăm gunoaiele oferindu-le spații peisagistice de o rară frumusețe, le adăpostim în nisipurile plajelor când ne relaxăm și asta pentru că suntem bine educați după programe speciale! S-au tratat în spitale de covid 19, dar le-au lipsit *bacteriile?* Le dăm noi!. De ce **oamenilor decizionali** vă supărați pe *căpușe*, *țânțari* și *rozătoare* că doar de la ele ați învățat un mod de hrănire?!

Ne-am vaccinat. Foarte bine, dar, în ultima vreme o facem în ritm de tango și chiar și aici am suspiciuni până când nu se vor finaliza testările efectelor acestora în genomul celular.

Nu cred și totuși mai am o suspiciune că pandemia de virus nu se va termina! „Experimentul" cu acest virus s-a terminat și, în funcție de „supărările" globale, își va face apariția altul. Problema este că racheta arde, bubuie, dărâmă și omoară oameni pe o suprafață limitată, pe când virusul se răspândește rapid.

Cu ceva timp în urmă (1975), opinia publică de pretutindeni a aflat cu mult interes că premiul Nobel pentru medicină a fost acordat cercetătorilor americani **H. Temin** și **D. Baltimore** pentru „studiul interacțiunii dintre virusurile cancerigene și celula vie".

Concluzia vine iute: Deci, „un virus al cancerului"!?...

Și totuși, valuri de nelămuriri încep să se ivească. Dacă agentul patogen al cancerului este un virus, când se va prepara un vaccin anticancer? Cum arată sau ce este acest virus? De ce nu s-au realiat încă antibiotice împotrva lui?

Pentru a răspunde acestor întrebări sau a altora de acest gen, este necesar să trec în revistă relația cancer-virusuri, a cărei istorie numără peste două veacuri.

La începutul secolului trecut, trei cercetători de prestigiu emiteau o ipoteză îndrăzneață: cancerul este provocat de virusuri. Ei erau românul Victor Babeș, rusul I. Podvisovski și francezul Amede Borrel. Niciunul dintre ei nu a putut însă aduce vreo probă concretă care să sprijine această presupunere.



Peyton Rous

În 1913, medicul american **Peyton Rous** a descoperit că și găinile pot avea cancer. Într-adevăr, el a găsit o găină cu tumoră mare, de tip canceros și, spre deosebire de contemporanii săi, nu s-a mulțumit să o descrie, ci a trecut printr-un filtru special lichidul extras din tumoră. Cu lichidul clar, filtrat, a inoculat câteva găini sănătoase și a reușit să inducă la acestea apariția de tumori (sarcoame) similare. Reieșea clar din experiențe că „sarcomul Rous" este opera unui virus cancerigen, deoarece în lichidul filtrat nu s-a putut strecura nicio celulă neoplazică, care, prin grefarea ei, să producă tumora.

Experiența lui P. Rous a stârnit o oarecare vâlvă, dar aceasta s-a stins curând, nu fără ca tratatele de specialitate să consemneze descoperirea primului caz cert în care o tumoră canceroasă era dată de un virus.

Totuși, datorită faptului că în anii care au urmat niciun cercetător nu a reușit să izoleze vreun virus din tumori umane, ipoteza originii virale a cancerului a rămas într-un stadiu primitiv. În acest context, realizarea lui Peyton Rous din 1913 a fost socotită o „curiozitate care trebuie să dea de gândit", dar nu o cale nouă de cercetare biomedicală...

— Va urma —

Prof. **Petre Bozdoc**

Foto: sursa internet

Administrația Publică Roșioreană

Campania de vaccinare



La începutul acestui an, autoritatea locală a avut de făcut față unei noi provocări pentru aplicarea HG nr. 1031/ 2020 privind aprobarea Strategiei de vaccinare împotriva COVID – 19 prin înființarea CENTRULUI DE VACCINARE fix în Sala de Sport de lângă stadionul municipal situat pe str. Republicii nr. 1.

Vaccinarea împotriva COVID – 19 este o acțiune de imunizare, deci, un act medical pentru care autoritatea locală a fost nevoită să identifice resursa materială și umană necesară înființării, organizării și funcționării autorizate a Centrului de vaccinare fix împotriva COVID – 19 din Municipiul Roșiori de Vede.



Activitatea Centrului a debutat la data de 18 ianuarie, cu întârzierea dozelor de vaccin Pfizer (datorată greoaiei manipulări pentru respectarea lanțului de frig necesar), întârziere care a nemulțumit cetățenii programați pe platforma de vaccinare (RENV) începând cu ora 8.

Aceștia au reușit să beneficieze de prima doză de vaccin în jurul orei 14 și se cuvine să mulțumim Echipei de vaccinare coordonată de dna dr. Catrinoiu Liliana a cărei implicare în buna desfășurare a activității nu se oprește la orele după-amiezii și nici în zilele de weekend.

Perioada 18 ianuarie – 5 februarie a stat sub semnul UNTARIATULUI din lipsa normelor pentru contractarea cu DSP a cheltuielilor materiale și mai ales a celor de personal.

După mai bine de 4 luni de funcționare, activitatea CENTRULUI DE VACCINARE fix din MUNICIPIUL ROȘIORI DE VEDE se raportează astfel:

Program de funcționare:

8– 20 zilnic – de LUNI până DUMINICĂ.



Persoane vaccinate:

PFIZER: 12.339 persoane (din care 6.033 imunizate ambele doze)

MODERNA: 470 persoane (din care 260 imunizate ambele doze)

AstraZeneca: 70 persoane – cadre didactice și personal auxiliar pentru doza I, ulterior redirecționate către alte centre de vaccinare pentru doza II.

Activitatea continuă și este promovată în comunitate prin fleyere și radio astfel:

Campania de vaccinare împotriva COVID – 19 continuă și în Municipiul Roșiori de Vede la Centrul de vaccinare fix situat în Sala de sport – lângă Stadionul Municipal din str. Republicii nr. 1.

Vaccinul administrat este „Pfizer”!

SE VACCINEAZĂ ZILNIC FĂRĂ PROGRAMARE!

Împreună reușim să aducem normalitatea în viața noastră!



ANUNȚ

UAT Municipiul Roșiori de Vede intenționează să concesioneze serviciul de transport școlar.

Vă rugăm să vă exprimați intenția de a participa la procedură la adresa de email achizitii.publice@primariarosioriidevede.ro.

Persoana de contact pentru relații suplimentare: Răceală Nicolae — compartiment Transport Public Local, înregistrare autovehicule neînmatriculate.

Grupaj realizat de Monica Tuinete

UNIUNEA EUROPEANĂ

FONDUL EUROPEAN PENTRU DEZVOLTARE REGIONALĂ

INVESTIM ÎN VIITORUL TĂU!

O abordare inovatoare pentru promovarea patrimoniului cultural/ natural în regiunea transfrontalieră Bulgaria-România, eMS ROBG-419

Comunicat de presă

Deschidere Muzee Virtuale

11.06.2021

S-au deschis muzee virtuale în municipiul Roșiori de Vede și în municipiul Gorna Oryahovitsa, Bulgaria.

Muzeele din cele două municipalități sunt construite în cadrul proiectului ROBG-419 „O abordare inovatoare pentru promovarea patrimoniului cultural/ natural în regiunea transfrontalieră Bulgaria-România” e-MS RO-BG 419, care este finanțat de INTERREG V-A Bulgaria România 2014-2020.

În cadrul proiectului, Roșiori de Vede este în parteneriat cu orașul înfrățit al vecinului nostru din sud — Gorna Oryahovitsa. Accentul proiectului este utilizarea unei abordări netradiționale de promovare a patrimoniului cultural. Proiectul valorează în total 1,6 milioane de euro, care include bugetele ambelor municipalități participante.

Muzeul Virtual din Roșiori de Vede este format din 2 secțiuni: secțiunea „Proiecție” și secțiunea „Hologramă”.

În secțiunea de Proiecție, folosind senzori de mișcare în aer, vizitatorii ar trebui să poată controla ce se întâmplă pe un ecran imens din fața lor. Videoclipurile legate de viața și istoria României și a regiunii transfrontaliere ar trebui difuzate pe ecran. Cu ajutorul unui software special, turiștii ar trebui să poată fi scenariștii și actorii principali care să controleze ceea ce se întâmplă. În timp real să se poată plimba printre rămășițele istorice ale diferitelor orașe antice și să poată vizualiza artefactele tridimensionale din Roșiori de Vede și istoria și cultura românească în general. Vizitatorii au posibilitatea de a opri, transforma și reda filmele în orice moment. În același timp, aceștia pot mări artefactele și obiectele de pe ecran în fața lor, permițându-le să le vizualizeze la 360 de grade. În acest fel, pot face cunoștință cu obiecte și artefacte legate de istoria regiunii și a României.

În conținutul afișat ar trebui incluse diverse situri culturale și istorice din viața și istoria României, pentru a face regiunea mai atractivă pentru toți turiștii și părțile interesate. Prin difuzare interactivă și funcționalități diverse, vizitatorii pot utiliza mai multe servicii combinate într-unul singur. În plus, este creat un joc cu întrebări 3D. Artefactele muzeului au un rol major în joc, care, pe lângă faptul că este distractiv și interactiv, este și educativ. În acest fel, pe lângă faptul că este distractiv pentru majoritatea turiștilor, Muzeul Virtual este și o modalitate distractivă de a explora dezvoltarea istorică și culturală a regiunii de-a lungul secolelor. Conținutul videoclipurilor este adecvat pentru toate grupele de vârstă și nu conțin imagini necorespunzătoare.

Pentru cele **6 săli în secțiunea „proiecție”**, vor fi prezentate următoarele filme/ informații:

- Coiful de la Peretu
- Arizan — Salvatorul Orașului
- „Leul” românesc
- „Zărezean” — sărbătoarea podgoriei și a vinului
- Războiul de țesut și costumele populare
- Șarja căpitanului Corlățescu

Secțiunea Hologramă constă din mai multe secțiuni de hologramă. Se prezintă expoziții cu o identitate vizuală schimbată. Exponatele sunt copii exacte ale celor reale. Părțile interesante constau în faptul că vor putea face cunoștință cu fiecare dintre ele.

Toate exponatele digitalizate din Sala de Proiecție pot fi vizualizate în piramidele speciale din sticlă pentru crearea de imagini holografice, în care copiile digitale tridimensionale ale exponatelor arată ca și cum ar fi atârnate în spațiul gol și pot fi vizualizate din toate părțile.

Dispozitivele holografice sunt echipate cu un senzor pentru detectarea mișcării mâinii în aer, astfel încât vizitatorii vor putea alege ce exponat vor să vizualizeze prin mișcarea mâinii.

Când aleg un obiect pe care să-l privească, vor putea să-l „prindă”/ „să-l aleagă” (printr-o mișcare specifică a mâinii) și să-l rotească manual în toate direcțiile, după cum doresc, pentru a-l putea privi mai bine.

După ce au terminat să privească un exponat, vor putea să-l aleagă pe următorul glisând pentru următorul spre stânga sau pe cea anterioară, glisând spre dreapta. În acest fel, vor putea vizualiza 40 de obiecte 3D pe un singur dispozitiv.

Muzeul Virtual din Gorna Oryahovitsa este situat pe strada Mano Todorov, nr. 5, și va fi deschis în fiecare zi lucrătoare între orele 8 și 17. Oricine dorește îl poate vizita complet gratuit. Pentru vizitele de grup este necesară o cerere preliminară prin telefon: +359 618 60501 sau adresa de e-mail: obshtina@g-oryahovica.bg.

Muzeul Virtual din Roșiori de Vede este situat pe strada Mărășești, nr. 41, iar orarul de vizitare va fi stabilit ulterior. Vizitarea Muzeului Virtual este complet gratuită. Pentru vizitele de grup, este necesară o solicitare prealabilă.

Se așteaptă până la mijlocul lunii iulie 2021 când cele două muzee virtuale să organizeze expoziții comune pentru a prezenta patrimoniul cultural și istoric regional din România și Bulgaria.





MAI MULTE INFORMAȚII:

Dacă aveți întrebări suplimentare cu privire la implementarea proiectului, vă rugăm să trimiteți o cerere la municipiul Roșiori de Vede pe următorul site web: http://www.primariarosioriidevede.ro/index.php?option=com_contact&view=contact&id=1&Itemid=30

ROMÂNIA - BULGARIA Interreg UNIUNEA EUROPEANĂ

www.interregrobg.eu

Conținutul acestui material nu reprezintă în mod necesar poziția oficială a Uniunii Europene. Inițiatorii site-ului sunt singurii responsabili de informațiile prezentate în site.

MINISTERUL EDUCAȚIEI
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MIHAI EMINESCU”
Roșiori de Vede, str. I.L.Caragiale, nr 4-6, C.P. 145100
Tel/Fax.0247/466944; e-mail. scoala_eminescu@yahoo.com

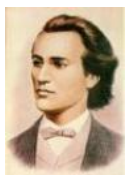

Proiectul educațional „Cartea vs. Internet”

Conform unor cercetări efectuate la nivel mondial cu referire la cititul electronic sau luarea unor informații de pe internet versus cititul letric sau găsirea unor informații într-o carte tipărită, s-au constatat anumite discrepanțe sau paradoxuri între cartea tipărită și cea în format electronic, tinerii accesând internetul pentru informații urgente și de moment în timp ce pentru relaxare, delectare și chiar învățare sau aprofundarea unor materii, elevii preferă cartea tipărită.

Principalele motive pentru care tinerii/ elevii utilizează internetul sunt pentru a se informa și pentru a comunica mai ușor. Internetul mai este utilizat și pentru a descărca jocuri, muzică, filme sau pentru divertisment.

Elevilor din zilele noastre le place să citească des bloguri și site-uri de specialitate sau să acceseze diverse rețele de socializare (ex: Twitter, Facebook, WhatsApp... etc.), dar nu le place să citească în format electronic cărți de povești sau basme, romane sau nuvele, cărți științifice sau de specialitate, preferând pentru aceasta cartea letrică sau tipărită.

În general, tinerii citesc din curiozitate, apoi de plăcere. Cu cât coperta unei cărți este mai colorată și însoțită de imagini spectaculoase, la fel ca și reclama unui site, cu atât aceștia vor fi atrași să o citească . De aceea, elevii de nivel primar preferă cărțile cu imagini sau de colorat pentru a-și putea imagina mai ușor acțiunea poveștii, iar cei de gimnaziu preferă cărțile cu mai puține imagini, dar cu o copertă cu titlul cât mai sugestiv cu referire la acțiunea cărții.

Dacă pe internet elevii navighează și de cele mai multe ori se joacă, pentru rezolvarea unor teme din disciplinele școlare, elevii au obligația să cunoască și să lectureze anumite cărți (basme, povești, nuvele, romane, teatru) sau cărți științifice de specialitate (atlase, culegeri… etc.), pe care le găsesc în bibliotecile personale sau în bibliotecile școlare sau publice.

Cercetarea a relevat faptul că adolescenții, tinerii și copiii în general sunt mari consumatori de internet, internetul influențând în mare măsură ceea ce elevii citesc, dar și modul în care aceștia citesc.

„Preferințele pentru lectură s-au schimbat, astăzi găsești orice vrei pe site-uri de specialitate, dar atunci când auzi de o carte nou apărută sau ceva care te-a fascinat demult în trecut, preferam formatul tipărit în detrimentul celui electronic...”, a relevat studiul de cercetare.

Motivul principal pentru care elevii/ tinerii preferă să citească o carte tipărită este acela că este mai puțin obositor pentru ochi, dar și mai ușor de răsfoit sau pentru relaxare.

Elevii citesc mai ales din curiozitate, din plăcere sau fac acest lucru pentru a se documenta pentru diverse activități școlare. Nu negăm faptul că elevii alocă tot mai puțin timp pentru lectură, acesta fiind „furat” cu internetul care le aduce mai multe oportunități de distracție și le reduce timpul liber.

Cu toate că trăim „Era progresului în informatizare”, *Cartea* va avea locul ei în fiecare casă, în fiecare bibliotecă, în fiecare suflet de copil, atât timp cât cei din jurul nostru ne vor îndemna să citim, generând pasiunea pentru cunoaștere, de la părinți, bunici, educatori, învățători, profesori și, nu în ultimul rând, bibliotecari, lumea va continua să citească.

Influența internetului asupra lecturii este văzută de către elevi ca fiind una pozitivă, aceștia considerând că informația le aduce un plus de cunoaștere, de cultură, de informare.

Dar, *Cartea* în format tipărit are farmecul și menirea ei în dezvoltarea intelectuală a unui copil. Astfel, se constată că un rol deosebit în promovarea și mediatizarea Bibliotecilor și implicit a *cărții*, o au Activitățile Culturale, Târgurile de Carte, Concursuri de Lectură, afișe publicitare care sunt promovate prin intermediul internetului.

Bibliotecar
Nicoleta Elena Niță

O scurtă istorie a sportului roșiorean

C.F.R.

- Continuare din numărul anterior —

Iată și analiza făcută la sfârșitul campionatului de filiala U.C.F.S. Roșiori, prin reprezentantul său Tănase Negulescu (tehnician în consiliul raional UCFS):

„Iubitorii fotbalului din Roșiori își amintesc cu nostalgie de anul 1960. Atunci, în luna iulie, echipa lor favorită — C.F.R. promova în categoria B. Raicu, Olteanu, Pintică, Guță, Fiță, Oprea, Tăbârcă, Sardu, Capatos, Bursumac și Ciofalcă sunt jucătorii care au adus pentru prima oară în istoria orașului o echipă de fotbal într-o categorie superioară. După promovare, în echipă au mai rămas Capatos, Pintică, Guță, Fiță, Sardu, Raicu — ca rezervă de portar. Restul „n-a mai corespuns” și au fost aduși alții. A fost primul pas greșit făcut de cei ce se ocupau de fotbalul roșiorean.

Pentru a ilustra mai bine perindarea jucătorilor străini în această echipă, să dăm câteva cifre: din 1960 până în prezent au fost legitimați 40 de jucători, începând cu Birtașu și cei care activează în divizia A — Năsturescu (Rapid), David (Dinamo Pitești), Georgescu (Progresul) și terminând cu cei de azi, Arghirescu și Angelescu. Aducerea acestor jucători la Roșiori a costat Asociația C.F.R. mulți bani, ținând seamă că niciunul nu a locuit în Roșiori. Și dacă, pentru moment, totul părea să se desfășoare normal, dacă au fost perioade când feroviarii constituiau semne de întrebare pentru orice echipă care venea la Roșiori (chiar de divizia A) după paravanul acestei situații se ascundea o „ciupercă” care avea să se extindă și să distrugă temelia de la care se pornise inițial. „Subțierea” lotului roșiorean avea să ducă treptat, treptat la situația de azi.

Să amintim și o altă cauză majoră care a generat în mod normal multe lacune fotbalului roșiorean. La o echipă în care s-au perindat în șapte ani zeci de jucători, era imposibil să nu fie schimbați des și antrenorii. În această perioadă, echipa a fost pregătită de zece antrenori. Dintre aceștia, roșiorenii reține numele doar la câțiva: S. Taciuc și Urecheatu, care au fost îndepărtați de la Roșiori, chipurile, la recomandarea Federației de specialitate ca fiind depășiți de cerințele fotbalului actual.

Fiind preocupată numai de transferarea și legitimarea jucătorilor, conducerea asociației a neglijat total creșterea și promovarea elementelor locale. Oricine poate să-și dea seama că se puteau găsi cu ușurință cel puțin 3 – 4 tineri care să fie promovați în prima echipă. Acest fenomen nu s -a produs. Pentru Asociația C.F.R., juniorii au constituit cea mai grea „povară”, în majoritatea timpului aceștia fiind încredințați unor oameni care nu aveau pregătirea profesională necesară, dar care i-au învățat în schimb să joace cărți, să fumeze și să consume alcool. Cu toate acestea, au existat tineri care puteau fi promovați în prima echipă. Au fost însă preferați jucători străini, mergându-se pe linia începută.

Un alt aspect care și-a pus amprenta pe degringolada în care a intrat echipa a fost acela al apariției unei serii întregi de „specialiști”, de multe ori pozând în interesați de bunul mers al formației.

În ceasul al 12-lea s-a hotărât îndepărtarea tuturor jucătorilor străini. Inițiativa luată de fostul jucător J. Sardu n-a fost încununată de succes, neprimind „acordul” celor interesați de fotbalul din orașul de pe malul râului Vedea. Antrenorul a fost lăsat singur, dispărând peste noapte pasiunea așa-zișilor specialiști ai echipei.

Dr. Sardu n-a fost înțeles nici de jucătorii mai vârstnici care nu s-au mai pregătit suficient, iar elementele tinere care au fost promovate au crezut că, odată cu promovarea în prima echipă, ei au devenit și jucători de valoare.

Lipsa de pasiune, plictiseala de care au dat dovadă majoritatea componenților echipei C.F.R. a dus la căderea vertiginoasă a echipei și orice încercare de redresare a ei a fost imposibilă. În ultima parte a recentului campionat nici publicul roșiorean n-a mai fost de partea echipei. Numărul celor care vizionau partidele feroviarilor nu depășea 300 – 400. Nemulțumiți de jocul formației, de unele arbitraje slabe, o parte din spectatori au produs unele incidente și C.F.R. n-a mai încheiat sezonul fotbalistic pe terenul său, ci la Caracal. Este o gravă lipsă a Asociației C.F.R. în acest sens.

Iată deci multitudinea de aspecte care au condus echipa în această situație.

Nimeni nu ne-a luat în seamă și acum totul trebuie luat de la capăt, cu multă răbdare și într-un climat sănătos.

Odată cu această degringoladă a echipei C.F.R. Roșiori, considerăm că se încheie un ciclu din istoria fotbalului roșiorean. De aici încolo se va derula un nou ciclu, un nou început.

(Fragment preluat din volumul *O istorie a sportului roșiorean*, colecția literară „Drum”, serie nouă, nr. 28.)

Prof. **Ion Scarlat**

Ultima activitate transnațională a proiectului „SKILLS FOR LIFE AND WORK IN EUROPE”

În perioada 24-28 mai 2021, s-a desfășurat, la Liceul Tehnologic „Virgil Madgearu” Roșiori de Vede, a cincea activitate transnațională de învățare cu elevii în cadrul proiectului ERASMUS + „**SKILLS FOR LIFE AND WORK IN EUROPE” Nr: 2018-1-RO01-KA229-049463**, proiect de parteneriat școlar între cinci licee din România, Italia, Turcia, Portugalia și Grecia.



Datorită condițiilor actuale generate de pandemia de Coronavirus, întâlnirea s-a desfășurat în mediul online, pe platforma ZOOM, fiind coordonată de către liceul partener din Loule (Faro), Portugalia.

Întâlnirea virtuală a avut ca temă aplicarea cunoștințelor și a aptitudinilor dobândite în proiect în identificarea locurilor de muncă, elaborarea documentelor de aplicare, folosirea rețelelor sociale pentru a găsi un loc de muncă.

Elevii și profesorii participanți au luat parte la webminare despre importanța antreprenoriatului, intrarea pe piața muncii, start-up-uri locale, prezentări susținute de către oameni de afaceri portughezi.

Cu această ocazie, elevii au învățat despre inovație, comunicare și atitudine în antreprenoriat, procesul de selecție și de recrutare în companiile locale portugheze, primii pași în formarea profesională inițială într-o companie de profil.

S-a continuat cu webminare despre importanța rețelelor sociale în recrutare, realizarea unui CV Europass, elementele definitorii ale unui profil pe rețelele de căutare a unui loc de muncă.

După prezentarea modelelor, elevii au căutat exemple și informații în realizarea acestor elemente importante și necesare la dosarul de recrutare pe piața muncii.

Elevii au avut ocazia să prezinte ei înșiși cum se face un CV, modele de scrisori de intenție și apoi să își expună CV-ul și profilul personal de pe rețeaua de socializare, LinkedIn.

La activitățile proiectului au fost invitați și întreprinzători locali care au vorbit despre experiența lor și au oferit elevilor răspunsuri la întrebările legate de recrutare și piața muncii.

Întâlnirea virtuală s-a încheiat cu o activitate colaborativă despre orașul gazdă, Loule. Elevii s-au documentat despre cultura, istoria, geografia și economia acestui ținut spectaculos din sudul Portugaliei (Algarve).

Proiectul **Nr. 2018-1-RO01-KA229-049463** este finanțat integral de Comisia Europeană prin programul Erasmus +.

Conţinutul prezentului material reprezintă responsabilitatea exclusivă a autorilor, iar Agenţia Naţională şi Comisia Europeană nu sunt responsabile pentru modul în care va fi folosit conţinutul informaţiei.

Coordonator proiect,
VIȘINICĂ DANIELA

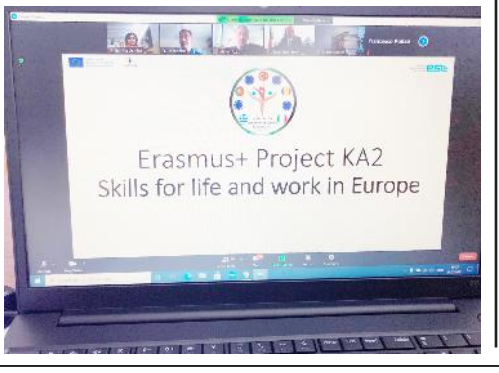

Proiect eTwinning „PLAY MORE LEARN MORE”

Proiectul ,,Play More Learn More” (Daha Çok Oyna Daha Çok Öğren) este un Proiect eTwinning care se adresează elevilor din noua generație, Jocurile digitale și internetul au un loc important în viața acestora. Învățarea bazată pe jocuri (GBL) și jocurile pot îmbunătăți semnificativ calitatea și eficacitatea educației. Abilități precum multi-tasking, gândire critică, asumarea riscurilor și alte abilități din secolul XXI pot fi dezvoltate în medii bazate pe jocuri digitale.



Scopul Proiectului nostru este să-i ajute pe elevi să învețe să folosească resurse educaționale deschise, să dobândească noi abilități și să învețe cum să aplice strategiile de învățare bazate pe joc în activitățile curente de la clasă.

Acest proiect vine în sprijinul cadrelor didactice din cadrul instituțiilor partenere deoarece: le asigură materiale gata de utilizat și idei practice despre cum să utilizeze aplicațiile digitale actuale, online, pentru a încuraja dezvoltarea educațională în domeniul GBL, pentru a promova accesul universal la educație; contribuie la dezvoltarea competențelor profesorilor în domeniul TIC; ameliorează rezultatele scăzute în domeniul competențelor de bază pentru a dezvolta abilități inovatoare, pentru a motiva elevii, pentru a face mediile de învățare distractive.

De la Școala Gimnazială „Zaharia Stancu”, instituție parteneră în cadrul Proiectului, sunt implicați în activitățile derulate elevii claselor a II-a A și a IV-a B, coordonați de profesor pentru învățământul primar Popescu Ioana Georgiana (clasa a II-a A) și profesor pentru învățământul primar Leonte Cameluța Mariana (clasa a IV-a B) și beneficiind de sprijinul echipei manageriale din școală.

Prin intermediul activităților desfășurate, elevii s-au familiarizat cu Regulile de siguranță electronică, au realizat creații plastice pe baza acestor reguli care au fost integrate într-o expoziție virtuală realizată cu ajutorul Programului Artsteps.

Regulile de Siguranță electronică (E-safety Rules) sunt un element indispensabil pentru protecția atât a copiilor, cât și a adulților în lumea digitală, utilizând în același timp tehnologii precum computere, tablete și telefoane mobile.

Elevii au jucat jocuri specifice vârstei lor, corelate cu conținuturile programei școlare, care i-au ajutat să-și îmbunătățească abilitățile matematice (adunare, scădere, înmulțire, împărțire), au utilizat instrumente digitale (Canva) pentru a realiza felicitări, au jucat jocuri pentru îmbunătățirea proceselor psihice (capacitate de concentrare, atenție, viteză de reacție, calcul mintal etc).

Jocurile matematice și cele logice sunt structurate, astfel încât să dezvolte numeroase abilități și să aducă o contribuție semnificativă în dezvoltarea inteligenței. Acestea dezvoltă spiritul de echipă, gândirea critică, operațiile gândirii etc.

Profesor pentru învățământul primar:
Popescu Ioana

Profesor pentru învățământul primar:
Leonte Cameluța

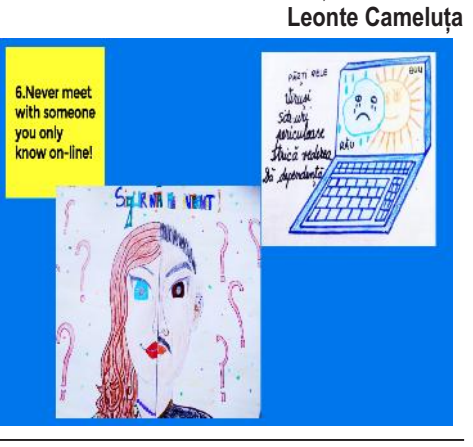

Să mai citim puțin!

O istorie a literaturii roşiorene

Alexandru Cutieru (II)

Din tagma reflexivilor „cu asupra de măsură" face parte Alexandru Cutieru (n. 1961), poet înzestrat cu o sensibilitate nativă și cu o minte ascuțită la polizorul vremii și mediului în care s-a format. După debutul din 1979 cu versuri în ziarul „Teleormanul", i-au trebuit poetului 30 de ani să debuteze editorial cu vol. *Așteptare lângă cuvinte* (Editura Semne, București, 2009, colecția „Mileniul 3.ro"), un interval de timp cam lung, am îndrăzni să zicem, dacă nu i-am cunoaște parcimonia scrisului și autoexigența.

În acest sens, iată cum îl portretizează scriitorul bucureștean Horia Gârbea pe coperta a patra a cărții sale: „Alexandru Cutieru este un poet timid și orgolios totodată, bine școlit în materie de literatură și cu vaste lecturi. Semănând la înfățișare mai degrabă cu un ardelean și la fel de riguros în scris, Cutieru are aerul unui Titu Herdelea stabilit în Bărăgan. Comentatorii îi recunosc introvertirea de «martor exclus al firii». El însuși tot pregătește în tăcere, de ani buni, volume de versuri și eseuri cu o scandaloasă autoexigență.".

Dacă filosoful Camil Petrescu afirma, la un moment dat, într-unul din poemele sale că a văzut idei („Eu sunt dintre acei/ Cu ochi halucinați și mistuiți lăuntric,/ Cu sufletul mărit/ Căci am văzut idei."), Alexandru Cutieru, absolvent și el al Facultății (ieșene, nu bucureștene) de Filosofie, le declară dragostea, în stihuri pline de nerv și de metaforă, cum ne-a obișnuit de-a lungul timpului: „Iubești ideile, dar sensul/ e o maree fără țărmuri;/ Visând să treci, senin, pustiul/ acestui mizerabil Este…"(*Autoexil*, p. 13).

Pentru Alexandru Cutieru, așadar, să prindă o idee poetică la fel ca pe o mreană, la vremea fluxului inspirativ, nu e chiar un pescuit sportiv. Pentru el, ideea pură, platoniciană, este necesară pentru a se ridica deasupra vremurilor din existența pe care o resimte ca fiind una mizerabilă.

De-ar fi să ne referim la titlul volumului său de debut, „așteptarea lângă cuvinte" presupune, în cazul poetului nostru, încărcarea cu o dublă semnificație: pe de o parte, parcă îl vedem pe acest fiu al Moromeților cum iese la drum și se așează pe stănoaga din fața porții, trăgând dintr-o țigară și meditând asupra marilor întrebări legate de existența lumii, în general, și a omului, în particular, deci, metafora aceasta, oarecum subversivă la prima vedere, îi trădează firea reflexivă; pe de altă parte, putem înțelege nevoia de răbdare și de trecere a timpului (Slavă Domnului că timpul are încă răbdare cu unii oameni!) pentru ca ideile din imaginarul febril al poetului să se decanteze, să se lase la fundul puțului gândirii poeticești, tocmai pentru a le putea scoate apoi, nu tulburi, cum erau la început, ci limpezi, pline de miez și bune de băut pentru mintea cititorului însetat de esențe.

Volumul *Așteptare lângă cuvinte* debutează cu un salut: *Ave Poesia*, continuându-se apoi cu *Povestea lui Don Quijote*, pe care a sublimat-o artistic, zece ani mai târziu, poetul Cornel Basarabescu într-un volum întreg: *Întoarcerea lui Don Quijote* (Ed. Aius, 2019).

Hrănit la țâța iluziei, ca orice poet visător, Alexandru Cutieru se încumetă să atace cu lancea poetică morile de vânt ale realului într-un volum rotund, omogen, plin de profunzime. Ce bine că nu suntem toți ca Sancho Panza care vedea lucrurile doar în alb și negru, fără putința de a-și imagina o lume ideală, a nousului, a ideilor, pare a exclama poetul atunci când scrie următoarele stihuri: „Don Quijote n-a murit niciodată!/ Trăiește în foarte mulți dintre noi —/ Și îl vedem câteodată/ În nebuni, fericiți și eroi." (p. 6).

Iată, prin urmare, trei ipostaze în care-l surprindem pe Don Quijote cel modern: nebunul-înțelept, feri(ci)tul (de marile drame ale existenței pe care le edulcorează prin travestirea acestora în lucruri mai ușor de digerat) și eroul cel plin de curaj (chiar nesăbuit). Până la urmă, poemul *Povestea lui Don Quijote* este, per ansamblu, și o metaforă a căutării de sine, a frământărilor avute de poetul A. Cutieru până să găsească drumul nebătătorit pe care să-i placă să meargă.

Prof. **Cristian Gabriel Moraru**

Lecturi în lumină

Ion Toma Ionescu: *Fotografii mișcate. Poezie și Tablete*

Poetul, prozatorul, eseistul şi subtilul critic literar Ion Toma Ionescu, în plin an pandemic (2020), reuşeşte să tipărească la Editura Ecreator din Baia-Mare cartea *Fotografii mişcate. Poezie şi tablete*, o carte-document, în care literatura, ca artă (ilustrată prin proză memorialistică, lirică subiectivă, eseistică, evocare, portret literar, notă de lectură) se îmbină fericit cu arta fotografică.

Să aduci în faţa cititorului personalităţi literare româneşti, trecute nu de mult timp în eternitate (Nichita Stănescu, Gheorghe Tomozei, Petre Anghel...), care ţi-au descoperit harul artistic şi te-au încurajat să-l cultivi, determinându-te, cu timpul, să-ţi găseşti drumul personal; să evoci evenimente culturale la care ai participat şi unde ai cunoscut o întreagă pleiadă de autori contemporani, alături de care ai trăit momente de înălţare spirituală; să dedici fiecăruia dintre ei o poezie adecvată momentului şi pornită, în acelaşi timp, din inima ta largă şi din prea plinul sufletului tău..., toate acestea nu sunt nişte lucruri tocmai simple şi nici la îndemâna oricui, într-o lume incertă şi egoistă, în care fiecare individ este preocupat să se pună pe sine în lumină, iar nu pe cei de lângă el.

În „Cuvântul autorului", care deschide cartea, memorialistul depune mărturie despre zbuciumul sufletesc prin care a trecut, înainte să înceapă a aşterne în pagină gândurile legate de „fotografii mişcate": „Literele albe, fulgi de zăpadă rebeli, s-au strâns într-un brainstorming în norul negru din capul meu. Furtuna se dezlănţuie, viscolul se înteţeşte, o ceată de îngeri coborând din cer desenează, sub troienele vălurite, cristiane pe schiuri. Fugitiv, îmi zâmbesc. Sporovăind, mă înconjoară ca un aluniş tânăr, încercuind o pădure seculară împietrită.".

Cartea *Fotografii mişcate...* este alcătuită din şase capitole, fiecare purtând un titlu edificator. Alături de textele în proză, reprezentând evocarea unui eveniment, o întâmplare, un portret, vom descoperi o galerie de fotografii cu oameni de cultură, poeţi, prozatori, artişti plastici, critici literari, întâlniţi de autor la evenimente culturale la care a participat în diferite oraşe ale ţării.

Capitolul întâi, „Fotografii din cer", cuprinde însemnări despre zece scriitori, plecaţi pe rând să-şi continue creaţia în Univers. Primul este Mihai Eminescu, urmat apoi de Nichita Stănescu şi de prietenul său, Gheorghe Tomozei. Urmează Petre Anghel, Emil Brumaru, Ciprian Chirvasiu, Marin Ioniţă, George Mihalcea, Clara Mărgineanu, Garcia Marquez, în spatele fiecăruia aflându-se o poveste de viaţă, din care autorul ne împărtăşeşte câte ceva şi nouă, cititorilor.

Partea a doua, „Fotografii cu prietenii Direcţiei 9", ni-i înfăţişează pe scriitorii cunoscuţi de Ion Toma Ionescu la întâlnirile acestei asociaţii culturale, patronate de poetul Adrian Suciu. Alături de fotografii, vom găsi câte o poezie izvorâtă dintr-o caldă şi blândă prietenie, dedicată de autor scriitorilor-prieteni. Nu voi da nume, nu voi comenta detaliile întâlnirilor, pentru a lăsa cititorului plăcerea de a le descoperi, lecturând cartea.

„Fotografii cu artişti" reprezintă a treia secţiune a cărţii, unde I. T. Ionescu ne face cunoştinţă cu câţiva artişti plastici români împreună cu poeziile dedicate lor, dar şi o poezie de suflet sub un tablou, reprezentând un autoportret al marelui Van Gogh.

Cea mai bogată parte a cărţii o reprezintă capitolul al patrulea, „Fotografii cu cărţi şi scriitori", unde vom întâlni portrete literare extrem de reuşite ale unor scriitori contemporani, personaje reale, autentice, animate de dorinţa firească de a se desăvârşi prin creaţie. Fiecare dintre scriitori beneficiază de un portret descriptiv, esenţa morală fiind reprezentată de faptele păstrate în memoria afectivă a autorului şi povestite cu atâta har. Citind această parte a cărţii, îţi dai seama cât de bogat este peisajul literar contemporan şi te încearcă un sentiment de regret că nu poţi să-i cunoşti pe toţi aceia care şi-au pus condeiul în slujba frumosului artistic.

„Fotografii de familie", ultima parte a „fotografiilor", este una absolut specială. După cum spune şi numele secţiunii, ea este dedicată familiei scriitorului. Tabletele care însoţesc fotografiile sunt scrise cu mult suflet şi cu nostalgia anilor când personajele din fotografii erau în viaţă (bunicul, bunica, mama, tatăl), unele tablete fiind scurte fragmente, extrase din romanul autobiografic Guşterele sau din cartea Dosarul Albaştrii.

Cele două fiice (Cristina-Maria şi Ramona-Andreea), cu soţii lor şi cei doi nepoţi (Alexandru şi Toma), ocupă un loc special în sufletul scriitorului, fiecare beneficiind de atenţia cuvenită din partea tatălui, respectiv a bunicului.

Partea a şasea a cărţii, fără a i se atribui un titlu anume, este alcătuită din şase cronici literare, note de lectură (cum vrem să le numim!), purtând semnătura unor recunoscute personalităţi ale vieţii noastre literare contemporane: Zorin Diaconescu (Bistriţa), Nicolae Dina (Alexandria), Daniel Luca (Timişoara), Daniel Marian (Deva), Cristian Gabriel Moraru (Roşiori de Vede), care, urmând tipicul, dedică şi dumnealui o poezie („O îmbrăţişare prietenească") prietenului I.T.I., cuvântul final aparţinând criticului şi editorului Ioan Romeo Roşiianu, născut la Roşiori de Vede, dar trăitor de multă vreme în Maramureşul istoric, la Baia-Mare.

Cartea *Fotografii mişcate...* poartă însemnele unei lucrări moderne prin viziune, afectivitate, prin imaginile surprinse cinematografic, prin povestirea „în ramă". Cititorul trăieşte sentimentul că se află în mijlocul evenimentelor prezentate, că este, deopotrivă, actor şi spectator, într-un spectacol contemporan, care se construieşte sub ochii lui.

Locurile şi personalităţile care sfinţesc paginile cărţii au fost păstrate o vreme în memoria afectivă a unui narator sensibil, care mai întâi le-a caligrafiat în lumină divină, iar apoi le-a aşezat, spre nemurire, în pagina tipărită.

Fotografii mişcate. Poezie şi tablete, sub semnătura unui scriitor cu vocaţia prieteniei, Ion Toma Ionescu, este o carte care se citeşte cu sufletul, deoarece cu sufletul a fost scrisă.

Domniţa Neaga

Meridiane critice

Criticismul politic și cultural de ieri — viabil și azi?
Răzvan Voncu, *Pieton prin tranziție*

Cu noua carte de **publicistică politică** — cu interne și externe — și **culturală**, *Pieton prin tranziție* (Editura Albatros, 2007), Răzvan Voncu reînvigorează scepticismul, pesimismul (deja pietrificate) Eclesiastului din *Biblie*, precum și ale gânditorului din *Glossa* eminesciană — nimic nou sub soare —, demonstrând că perpetuarea nebinelui, a neadevărului, a răului nu-i o simplă utopie, ci, poate, un marasm al societății contemporane (vezi cap. „Puterea este încă neputincioasă"), semn că lung este drumul până la clamata **meritocrație** lansată cu intenții onorabile de filosoful Camil Petrescu… Pe ce temei așteptarea (Godot-ului românesc)? Pe promisiuni deșarte, populism ieftin, anteelectoral, „surzenie" după, luciditate și obiectivitate tardive post-factum ori reproșuri în cascadă din postura de perdant politic la adresa noilor biruitori — tot efemeri și ei…

Distanțat ideologic, ziaristul de presă scrisă examinează atent soarta României postdecembriste pe parcursul a peste 15 ani , dezamăgit, ca să nu zicem „acrit" de cameleonismul unora și altora, de aceea, discursul său neiertător șarjează cu epitete, comparații, metonimii, gafele domnilor de la Pupitrul național, de la președintele în funcțiune sau cel anterior, prim-ministrul, guvernanți prea puțin interesați de patrie, popor, până la senatori, deputați, atenți doar la propășirea sinelui și a acoliților.

Peisajul politic este sinistru de ambele baricade: un șef de stat „pentru neliniștea noastră" (pp.75-80), un ministru (dl A.) —„carne de tun", un partid de stânga din care doar grupul de la Cluj (Vasile Puşcaş, V. Dâncu etc.) cu destui sabotori, cârtitori din capitală — Marian Vanghelie, Gabriel Oprea (p. 82) întrunește exigențele vigilentului om din media scripturală.

„Întorcerea talibanilor" (pp. 17-21), „partidul (cel important) în colaps" (pp. 87-90), precum și un guvern (al lui…) care „a făcut praf " toate instituțiile statului (p. 65) , iar un alt partid aspirant la cârmă, condus de dl X — probabil „cea mai mare catastrofă revoluționară" (p. 64) — și „un megafon infatigabil" (dl Y). Disputele, camaraderiile de suprafață, de circumstanță, urmăresc șubrezirea adversarului, necum alinierea la standardele europene, fără a estropia specificul național în numele unei legitime propagande pro-americane.

Dedublatul critic Răzvan Voncu dezvăluie și intuiții inimaginabile: „În momentul constituirii Alianței D.A., am fost printre gazetarii care nu au dat viață lungă acestei înșghebări politice pe umerii căreia încă apasă dezastrul din regimul…" (p. 63). Avertismentul voncian al neconvietuirii unui partid liberal cu unul social-democratic a fost confirmat, ca și dezvăluirea unei „caracatițe" informaționale „purtate de ziare, televiziuni, ONG-uri, parlamentari"… pe o anume temă. (p. 62).

Cu acești indicatori neperformanți, cu politicieni „vorbind vorbe" (pp. 105-106), cu fantoma (ubicuă a) fostei securități (p. 173 ș.u.) și cu percepția eronată că managementul statal/ politic are certamente dedesubturi care scapă privirii atente, se poate induce naivilor ipoteza că vina se află într-o zonă insondabilă, sofisticată, în domeniul frumosului, pe motiv că scriitorii, artiștii ar fi devenit dușmanii celor mulți și necăjiți, așa că nu va trona liniștea la Cotroceni, la Victoria, dimpotrivă, se vor înlănțui puciurile regizate de „nulități politice" (ca M. sau… — p. 43).

Nu numai Octavian Paler, Ion Cristoiu, C. T. Popescu, Bogdan Chireac, Cornel Nistorescu sunt experți în media, observatori atenți din social, economic, politic, ci și, mai de curând, Ion Bogdan Lefter, Răzvan Voncu, ultimul — temerarul care nu aneantizează, ca un simplu executant, o anume ideologie, spre a satisface unele orgolii, calchiind opiniile unor intelectuali strict de dreapta, cum dă bine în Occident, ci se situează dincolo de alternative, criticând constructiv ambele tabere râvnitoare mai mult sau mai puțin la scaunul suprem.

Câteodată, limbajul său debordează decența, atribuind decidenților de destine colective epitete adecvate „realizărilor" grandioase… Din titlurile unor capitole mustește generos expresivitatea: „Încasatorul" (un anume ministru…, pp. 42-44), „Somnul opoziției" (pp. 81-83), „Avicola guvernează România" (pp. 111-113) sau realismul combinat cu pragmatismul „O țară prost guvernată" (p. 97) ori adevărul ambalat lucios de către cei arătați cu degetul în minciună, defăimare — „Presa, inamicul de serviciu" (p. 139).

Irakul, Marea Neagră, „Derapajele Comisiei Europene", Francofonia, „Metastaza hungaristă" asigură popasuri reconfortante, de politică externă, în comparație cu problematica — puțin spus — tumultuoasă a învățământului românesc.

Capitolul al II-lea, „Suferințele educației", deconspiră prin haltele „Școală mediocră" (pp. 192-195), „Manuale papagalicești" (pp. 198-202), „Educația e cu un picior în groapă" (pp. 188-192) că așa-zisa reformă nu poate fi înfăptuită decât de un intelectual de talia lui Titu Maiorescu și Spiru Haret, în fapt modelele invocate în diacronie de filologul bucureștean disimulat ingenios în jurnalist de calibru, nu de mucava. O sarabandă a greșelilor la nivel înalt, mostră de management ineficient — ca să fim eleganți —, în care fiecare partid aflat, efemer, pe treapta întâi, a venit cu partitura proprie, debarasându-se de câtimea binelui, săvârșită de antecesori, aureolându-se cu emanciparea profundă, curricula — termen dezavuat de R.Voncu — și alte „minuni"…, nesesizând reculul, egalizarea de jos în sus, pierderea identitară a dascălului, mediocrizarea formelor de examene, ghiduri…

De altfel, reproșurile vin pe bandă rulantă: fragilizarea bacului, a admiterii la liceu, masacrarea programei de limba și literatura română, eliminarea nu a 1-2 capodopere, dimpotrivă, subțierea cantitativă și calitativă a Poetului național, apariția unor organisme educative paralele, dar acaparatoare cu timpul și chiar parazitare/ tutelare, inflația de universități greu de evaluat, nivelul nu strălucit al studenților…

- va urma -

Prof. Dr. **Iulian Bitoleanu**

Moment liric

Mira Glodeanu

Teleormăneancă la origine, stabilită în Franţa, alături de familia fiicei sale, Mira Glodeanu a debutat editorial în 2011, cu cartea de versuri „Gânduri fugare". Au urmat alte două cărţi lirice, „Strigăt ascuns" (2012) şi „Cuvinte-virtuţi" (2015), toate tipărite la Editura Star Tipp din Slobozia.

Eşti Pasul meu...

Îţi mulţumesc, Părinte-al Veşniciei,
Că-mi dai Puterea să te venerez,
Căci nu-s pe lume alte mai frumoase
Decât Iubirea
Şi al vieţii Crez!

Ne dai Puterea Ta şi-a Armoniei,
Să mai trăim aici, câte puţin,
Că nu-i pe lume alta mai aleasă
Decât Iubire
S-o-nţelegi deplin!

Tu eşti Prezenţa milei şi-a-ndurării,
Noi îndrăznim puţin câte puţin
Să împlinim ce tot am dat uitării-
Viaţa- ce am venit să o trăim,
Prin omenire şi al ei destin.

Eşti Pasul meu pe calea vindecării...

Dorinţă

Vreau să înfloresc
Precum primăvara...
Şi mai vreau
Să-mi înfloresc neamul,
Şi poporul meu,
Şi ţara!

Aleg să mă îmbrac cu bucurie,
Cer îndrumare,
Cer înţelepciune,
Ca să închei desăvârşit
A mea călătorie,
În crez, în adevăr
Şi în Lumină,
Asemeni stelelor strălucitoare,
Pe bolta infinită
Şi senină!

Lecţia de istorie ○ Lecţia de istorie ○ Lecţia de istorie ○ Lecţia de istorie

În împărăția numărului șapte

- Continuare din numărul anterior -

În muzică întâlnim o serie de nume sau prenume ILUSTRE de compozitori CELEBRI care au legătură cu acest MIRIFIC număr 7: ANTONIO VIVALDI, GIACOMO PUCCINI, RICHARD STRAUSS, ROSSINI, BERLIOZ ș. a., precum și termeni specifici cum ar fi: CONCERT, DIRIJOR, MELODIE, MELOMAN, ARPEGIU, OPERETĂ etc.

Ne vom continua periplul prin împărăția numărului 7 și vom face un popas în lumea culorilor unde sper să nu fiți surprinși constatând că și aici există tot 7 culori (principale) prin care vedem lumea. Ne-a a spus-o I. NEWTON (1 + 6 = 7 litere), cel care trecând o rază de lumină printr-o fantă și o prismă a descoperit că lumina se descompune într-un SPECTRU de 7 culori: Roșu, Oranj (portocaliu), Galben, Verde, Albastru, Indigo și Violet, exprimat prescurtat: ROGVAIV (inițialele culorilor). Și dacă URECHEA pentru a savura muzica i-a comandat lui Pitagora cele 7 note (sunete) muzicale, iată că și VEDEREA pentru a se delecta cu lumina i-a solicitat lui I.NEWTON tot 7 culori principale, deci ochiul nu are de ce să fie supărat pe ureche. Pentru cei nefamiliarizați cu fizica, amintim că albul nu este culoare, ci un amestec de culori. Există culori primare și simple, iar altele compuse din acestea, existând un număr nedeterminat de nuanțe ale acestora.

În anul 1897 (multiplu de 7), fizicianul THOMSON măsoară SARCINA specifică a electronului după care a fost descoperită și masa acestuia. Mai aflăm că, în cadrul atomului (a început era ATOMICĂ?), electronii sunt dispuși în jurul nucleului exact pe 7 straturi/ orbite notate cu K,L,M,N,O,P,Q. Pătrundem astfel în domeniul CHIMIEI, unde, după multe studii ale specialiștilor, rusul Mendeleev pune ordine în această disciplină în anul 1869 (tot multiplu de 7) prin tabelul care-i poartă numele, unde elementele CHIMICE (mai încape îndoială?) sunt împărțite în 7 perioade, dispuse în tabel pe 7 rânduri orizontale.

Tot chimia se ocupă și cu studiul celor 7 structuri cristaline. Se deschide astfel un nou CAPITOL, cel al cristalografiei, un IMPERIU ce are la bază noțiunea de CRISTAL.

Vom mai aminti că pe mapamond există 7 continente, superputerea lumii aflându-se în AMERICA. Oceane sunt doar cinci la număr, totuși cel mai mare dintre ele este OCEANUL PACIFIC care aderă și el după cum se vede la numărul 7. În el aflăm cea mai mare adâncime de pe glob, lângă insulele MARIANE (cca 11000 m), tot așa cum pe cel mai întins continent, Asia, întâlnim munții cu cea mai mare înălțime terestră: EVEREST (8848 m). Cele două emisfere ale globului sunt despărțite de incandescentul ECUATOR încadrat de cele două TROPICE și în emisfera NORDICĂ întâlnim, spre pol, un fenomen unic, fascinanta AUREOLĂ BOREALĂ. Pământul este SINGURA PLANETĂ LOCUITĂ din sistemul nostru solar, cel ce are în CENTRUL său SOARELE (sistem heliocentric). Este încadrat în UNIVERS și are un singur SATELIT NATURAL (Luna). Țara noastră ROMÂNIA are ca principale forme de relief: câmpii (BĂRĂGAN), munți (CARPAȚI prelungiți până la frații lor din BALCANI), mare (M. NEAGRĂ) și fluviul DUNĂREA, cel care de la izvor până la vărsare întâlnește exact 7 state (Germania, Austria, Slovacia, Ungaria, Serbia, Bulgaria și România).

Și ne-am putea extinde cu materialul din ARTICOL, dar SPAȚIUL tipografic nu ne permite. Am putea vorbi despre cele 7 arte, despre cei 7 ani de acasă, despre Albă ca zăpada și cei 7 pitici, despre cei 7 magnifici, despre român că are 7 vieți în pieptu-i de aramă, despre cei care merg pe 7 cărări. Și să mai amintim că numele președinților României de după 1989 au legătură cu numărul 7? Iată: ILIESCU, CONSTANTINESCU (2 x 7), BĂSESCU, JOHANNIS (7 distincte). Și nu considerăm că am epuizat subiectul!

Bibliografie: Gh. Mitroaica, Un număr sprijină lumea, Ed. Știință și tehnică, 1998

Prof. **Ion SCARLAT**

Așa vă place istoria?

Petrache Poenaru, inventatorul stiloului și primul român care a călătorit cu trenul

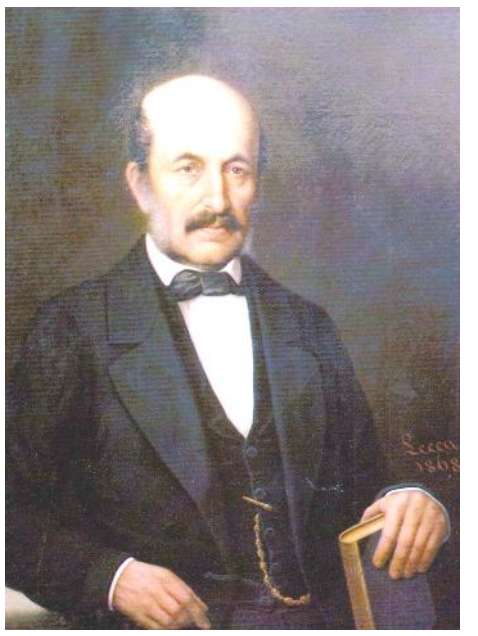

Printre cei mai importanți români care au adus o remarcabilă contribuție la modernizarea României în secolul al XIX-lea, alături de Nicolae Iorga, Titu Maiorescu, Bogdan Petriceicu-Hașdeu, Spiru Haret, dr. Carol Davila etc., a fost și Petrache Poenaru.

Dar cine a fost și ce a realizat acest mare român?

P. Poenaru s-a născut la Benești, jud. Vâlcea, în 1879, în familia unor boieri scăpătați.

Văzând că este un copil vioi și inteligent, unchiul său, bogatul boier Iordache Otelișeanu, l-a trimis să studieze la Craiova, la Școala prof. Obedeanu, iar după absolvire, a fost copist la episcopul din Râmnicu Vâlcea, iar din 1820, a predat limba greacă la Școala Metropolitană din București.

În 1821, când a izbucnit mișcarea revoluționară condusă de Tudor Vladimirescu, tânărul patriot Poenaru s-a alăturat acesteia și, pentru calitățile sale, a devenit secretar personal al lui Vladimirescu și a elaborat unul din primele ziare românești.

Tudor l-a trimis în misiune diplomatică în Rusia, Austria, Anglia pentru a pleda cauza românilor în fața acestor mari puteri europene.

Aflând despre uciderea mișelească a lui Tudor și înfrângerea pandurilor, Poenaru s-a refugiat la Sibiu.

Mai târziu, când situația s-a mai liniștit, Poenaru obține o bursă de studii la Viena și Berlin.

Domnitorul Grigore Ghica al Țării Românești îi acordă, în 1834, o altă bursă în străinătate cu obligația ca la sfârșitul studiilor să se întoarcă în țară și să activeze ca profesor la școlile din țară.

P. Poenaru și-a însușit serioase cunoștințe în domeniul științelor tehnice precum și însușirea limbilor străine. Vorbea perfect limbile latină, greacă, franceză, italiană, engleză.

În 1827, aflându-se la studii la Paris, a înregistrat la Ministerul de Interne invenția cu numărul de cod 2308 intitulată: „Condeiul portăreț fără sfârșit, alimentându-se el însuși cu cerneală". Rezervorul ingeniosului condei era făcut dintr-o pană mare de lebădă.



Invenția lui Poenaru a revoluționat instrumentele de scris contribuind la crearea stiloului folosit și în prezent.

Tot în 1827, aflându-se în Anglia, a fost primul român care a călătorit cu trenul pe linia ferată dintre Liverpool și Manchester.

În 1832, Poenaru își termină studiile în străinătate, se întoarce în țară și este numit profesor la Liceul Sfântul Sava din București, unde predă cu succes matematica și fizica.

În anul următor, este numit directorul liceului și înființează aici cursuri speciale de matematici superioare, de geometrie, arhitectură și agricultură.

În 1836, tot Poenaru a înființat primul punct meteorologic din țară care făcea observații meteorologice sistematice asupra temperaturii, presiunii și umidității aerului.

În 1841, a publicat, în două volume, Vocabularul francezo-român, dovedindu-se un important susținător al francofoniei în România.

Tot atunci a publicat în limba română atât un curs de Geometrie cât și unul de Algebră.

Un lucru foarte important l-a făcut în 1838, când, în calitate de director general al Școlilor din Țara Românească, a înființat școli publice sătești în toate comunele din Muntenia.

O altă realizare deosebită a lui Poenaru a fost introducerea sistemului metric zecimal în Țara Românească. O realizare de asemenea remarcabilă a fost elaborarea de către Poenaru a proiectului de lege pe această temă.

În 1841, devenind o personalitate cunoscută la nivel național, a fost ales deputat de Dolj, contribuind la dezvoltarea acestui județ prin acțiunile inițiate.

Puțini dintre cei de astăzi știu că vestitul pod peste Olt, de la ieșirea din Slatina spre Craiova, care a fost inaugurat la 8 septembrie 1847, se datorează și lui Petrache Poenaru, care, împreună cu Ion Emanuel Florescu, viitor general și ministru de război în timpul lui A. I. Cuza, au elaborat soluția tehnică și administrativă care a condus la final la construcția vestitului pod pe care se circulă și în zilele noastre.

Petrache Poenaru, un patriot adevărat, a participat și la Revoluția de la 1848, făcând parte din comisia pentru eliberarea robilor țigani, consecința fiind că, după reprimarea revoluției, a fost arestat și întemnițat.

A sprijinit și Unirea de la 1859, devenind un apropiat al domnitorului A. I. Cuza.

În 1870, la 10 septembrie, recunoscându-i-se meritele, este ales membru al Academiei Române.

În discursul de recepție ținut la Academie, a recunoscut că, în 1821, a fost pandur și a participat alături de Tudor Vladimirescu la Revoluție și că acest fapt i-a marcat întreaga viață și că își va aminti cât va trăi de acele momente unice din viața sa.

După o viață plină de realizări mărețe puse în slujba țării sale, bătrân și bolnav, s-a stins din viață la 2 octombrie 1875, în vârstă de 76 de ani.

A lăsat în urma sa mărețe realizări, unele din ele folositoare și astăzi (amintim inventarea stiloului folosit astăzi de miliarde de oameni de pe tot globul, înființarea sistemului zecimal, podul de peste Olt de la Slatina).

Câtă nevoie am avea în zilele noastre de asemenea români, patrioți, iubitori de țară și de neam, care să își pună întreaga putere și știință în slujba românilor.

Am trăit de curând o mare amărăciune, când, într-un grup de intelectuali, am întrebat ce știu despre Petrache Poenaru și doar unul singur a răspuns că știe că a inventat stiloul... și atât!

Păcat că nu se cunoaște trecutul, istoria noastră, oamenii extraordinari care au făcut în trecut faima românilor în lume!

Trăim cu gândul că speranța moare ultima!

Prof. **Gheorghe Vlad**
Foto: Sursa internet

CRONICAR XXI

Relaţiile româno-italiene în timpul celui de-al Doilea Război Mondial

- Continuare din numărul anterior -

Este una din ironiile istoriei că tocmai Italia și România, țările care se revendicau cultural din moștenirea Imperiului Roman, nu au reușit să realizeze în secolele XIX-XX o cooperare profundă, politică, militară și economică, așa cum de fapt ar fi trebuit. România și Italia, parteneri în cadrul Triplei Alianțe (1883-1914), apoi în cadrul Antantei (1916-1918) și în anii celui de-al Doilea Război Mondial în cadrul Pactului Tripartit (1940-1943), nu au reușit să creeze relații solide și profunde. Deja primii ani interbelici, în loc să apropie cele două țări, mai mult le-au înstrăinat.

Plasarea Italiei după 1919 pe poziții revizioniste a creat o falie de netrecut între interesele strategice fundamentale ale celor două țări. Tratatul de amiciție româno-italian din 1926 nu a rămas decât o încercare timidă de a apropia durabil cele două țări. Tratatul de alianță italo-maghiar din 1927, reluat în 1934, a reprezentat o opțiune mult mai viabilă în ansamblul politicii externe a Italiei lui Mussolini. În 1934, înceta valabilitatea tratatului italo-român din 1926, care nu mai era prelungit din cauza apropierii tot mai consistente între Italia și Ungaria.

Debutul agresiunilor Italiei fasciste, prin atacarea Abisiniei în 1935, a lărgit și mai mult prăpastia dintre România și sora sa latină mai mare. În timp ce Italia fascistă se apropia tot mai mult de Germania și Ungaria, România rămânea fidelă aliaților tradiționali, Marea Britanie și Franța, aplicând sancțiuni economice Italiei și depărtându-se tot mai mult de acesta. Anii 1940-1944 au adus doar încercări parțial izbutite de închidere a acestei falii care despărțea dramatic, din anii '30, România și Italia.

Agresivitatea deosebită a regimului Mussolini s-a manifestat prin faptul că în numai câțiva ani Italia a atacat Abisinia (3 octombrie 1935), Albania (7 aprilie 1939), Franța (10 iunie 1940), Egipt (13 septembrie 1940), Grecia (28 octombrie 1940) și URSS (22 iunie 1941). Acest fapt, dublat de sprijinul sistematic acordat revizionismului maghiar, a făcut imposibilă o cooperare durabilă și sinceră între România și Italia.

Vizita generalului Ion Antonescu la Roma (14 -16 noiembrie 1940)

În 1940, politica externă a României s-a schimbat de la un neutralism foarte dificil de menţinut la o aliniere cu politica Axei, abandonând tradiţionala orientare anglo-franceză. Două au fost evenimentele politice care au determinat această schimbare: ultimatumul sovietic din 26 iunie cu consecinţele ocupării Basarabiei şi a Bucovinei de Nord de către U.R.S.S. şi al doilea Arbitraj de la Viena din 30 august 1940, decis de Hitler, dar impus practic de Ribbentrop şi Ciano.

Arbitrajul de la Viena a făcut să se precipite chiar situaţia politică internă a României în avantajul curentelor naţionaliste. La 5 septembrie, regele Carol suspenda Constituţia din 1938 şi chema la conducerea guvernului pe Ion Antonescu. Acesta s-a proclamat ulterior Conducător al Statului Naţional Legionar Român, dar a fost constrâns să împartă puterea cu mişcarea naţionalistă de dreapta, Garda de Fier.

Prof. dr. Florin Iordăchiță

EUROPA DE ACASĂ

EUROPE DIRECT Teleorman

EUROPE DIRECT Teleorman în dialog cu dumneavoastră

„Oamenii trebuie să fie în centrul tuturor politicilor noastre” afirma, anul trecut, președinta Comisiei Europene, Ursula von der Leyen. Cetățenii trebuie să fie fundamentul tuturor acțiunilor și demersurilor noastre, ale tuturor, cu atât mai mult cu cât noua tehnologie digitală ne transformă viața. Scopul strategiei digitale a Uniunii Europene este ca această transformare să fie în avantajul cetățenilor săi.



Totodată, schimbările climatice și degradarea mediului sunt o amenințare existențială pentru Europa și pentru întreaga lume. Pentru a găsi soluții la această amenințare, Europa are nevoie de o nouă strategie de creștere economică care să contribuie la crearea unei Europe neutre din punct de vedere climatic până în anul 2050.



În acest sens, EUROPE DIRECT Teleorman încearcă, prin acțiunile sale, să facă Europa cât mai accesibilă și adaptată nevoilor specifice cetățenilor din județul Teleorman, de a dezbate împreună cu aceștia despre Uniunea Europeană și politicile sale, despre priorități și viitor.



Ca urmare, în cadrul acțiunilor **Lecția de informare europeană** și **Cetățeni europeni pregătiți pentru viitor!**, echipa EUROPE DIRECT Teleorman a stat de vorbă cu peste 250 de elevi și cadre didactice, temele de discuție fiind: **Conferința privind Viitorul Europei**, prioritățile UE pentru anul 2021: **Pactul verde european** și **O Europă pregătită pentru era digitală**, dar și alte subiecte europene de interes pentru diverse categorii de public din regiune.



• În vizită la Liceul Tehnologic „Virgil Madgearu” Roșiori de Vede

Prima **Lecție de informare europeană** organizată de Centrul EUROPE DIRECT Teleorman a avut loc, în data de 27 mai 2021, la Liceul Tehnologic „Virgil Madgearu” Roșiori de Vede, liceu cu statut de „școală europeană”.

Având sprijinul directorului acestei instituții de învățământ, prof. Daniela Vișinică, lecția, propusă elevilor coordonați de prof. Mihai Atanasie Petrescu și prof. Laurențiu Berevoescu – diriginte, a avut ca teme prioritățile Uniunii Europene pentru anul 2021: **Pactul verde european**, **O Europă pregătită pentru era digitală**, dar și **Conferința privind Viitorul Europei**.

Participanții au interacționat cu echipa ED Teleorman, au creionat viitorul UE din perspectiva lor, au subliniat importanța exercitării drepturilor de cetățeni europeni și necesitatea implicării tuturor. Scopul acestei întâlniri a fost creșterea gradului de informare a elevilor și a profesorilor cu privire la Uniunea Europeană, prin facilitarea accesului la informație, prin prezentarea acesteia într-un format accesibil și atractiv, adaptat vârstei lor.

Astfel, elevii au urmărit o prezentare PPT, au descoperit jocuri, concursuri și caiete de activități cu ajutorul cărora pot cunoaște mai bine Uniunea Europeană, au aflat că aceste resurse sunt gratuite și le pot găsi accesând pagina de facebook a Centrului EUROPE DIRECT Teleorman și/ sau site-urile dedicate vârstei lor, create de UE, cu misiunea de a aduce informația europeană mai aproape de cetățenii săi.



În plus, adolescenții s-au familiarizat cu activitatea și misiunea Centrului EUROPE DIRECT Teleorman, iar cei mai activi dintre ei au fost premiați și anume: **Beceanu Marian Sebastian** și **Matei Ana-Maria**, elevi ai clasei a IX-a F.

Activitatea s-a încheiat cu promisiunea organizării și altor acțiuni, care să adune laolaltă elevi și cadre didactice, reprezentanți ai Centrului EUROPE DIRECT Teleorman, dar și cât mai mulți locuitori ai urbei de pe râul Vedea.



• „Cetățeni europeni pregătiți pentru viitor!”

Președinta Comisiei Europene, doamna Ursula von der Leyen, consideră că: „Cea mai bună investiție în viitorul nostru este investiția în oameni. Competențele și educația sunt factori determinanți ai competitivității și inovării din Europa”. În contextul reorientării culturii educației în direcția învățării pe tot parcursul vieți, ED Teleorman se adresează comunității din județ cu privire la chestiunile legate de UE, prin organizarea de activități de informare și implicare, precum: evenimente, ateliere, dezbateri cu cetățenii sau orice altă formă de interacțiune față în față sau online.



Centrul nostru de informare oferă informații atât ca serviciu de bază, cât și ca o condiție prealabilă pentru o implicare semnificativă a cetățenilor. Acest lucru se derulează prin activități de informare specifice, de instruire, înainte de implicarea propriu-zisă a cetățenilor, așa cum au fost și întâlnirile echipei EUROPE DIRECT Teleorman cu directorii de unități de învățământ din ciclul gimnazial, în cadrul Cercurilor pedagogice ale directorilor din zonele Alexandria și Roșiori de Vede.

Participarea în cadrul acestor cercuri, desfășurate online, în data de 3 iunie 2021, a fost posibilă datorită doamnei prof. Gina Stăvărache – director al Școlii Gimnaziale „Zaharia Stancu” Roșiori de Vede, al doamnei prof. Daniela Costică - director al Școlii Gimnaziale „Dan Berindei” Roșiori de Vede, dar și al doamnei prof. Diana Șferle - director al Școlii Gimnaziale nr. 7 Alexandria. Mulțumim tuturor pentru posibilitatea de a ne face cunoscută misiunea în fața celor peste 50 de cadre didactice, cu siguranță multiplicatori ai informației europene la nivel local!



• Lecția de informare europeană la Liceul Teoretic „Alexandru Ghica” Alexandria

Deși este găzduit de Biblioteca Municipală „Gala Galaction” Roșiori de Vede, Centrul EUROPE DIRECT Teleorman se adresează, fără discriminare, tuturor cetățenilor județului Teleorman, care caută informații privind oricare dintre domeniile de activitate ale instituțiilor Uniunii Europene.



În acest sens, echipa ED Teleorman s-a deplasat, în data de 7 iunie 2021, la Alexandria, propunând elevilor de la Liceul Teoretic „Alexandru Ghica” din Alexandria o acțiune interactivă în cadrul evenimentului de informare și comunicare **Lecția de informare europeană**, activitate găzduită de biblioteca acestei instituții, parte a rețelei bibliotecilor școlare din România.

Cunoașterea, importanța, protecția, promovarea și respectarea drepturilor copiilor, **Conferința privind Viitorul Europei**, **Pactul verde european** și **O Europă pregătită pentru era digitală** au fost subiecte de dezbatere cu cei peste 100 de elevi ai claselor a IX-a D, a IX-a E, a X-a D și a XI-a B, însoțiți de cadre didactice. Întâlnirea s-a bucurat de sprijinul doamnei profesoare Silvia Păun, directoarea liceului, și al doamnei Adriana Gheorghe, bibliotecara acestei unități de învățământ.



Implicarea și motivarea elevilor, dar și a cadrelor didactice, de a participa la orele de informare europeană rămân unele dintre cele mai mari provocări și satisfacții ale echipei Centrului EUROPE DIRECT Teleorman. Acestea au fost și motivele pentru care patru dintre cei mai implicați tineri au fost premiați de ED Teleorman și anume: **Chiar Andreea-Daria-Kenya** – clasa a IX-a D, **Ciobanu Cristina Mihaela** – clasa a IX-a E, **Iordan Vlad Andrei** – clasa a X-a D și **Nedelea Beniamin** – clasa a XI-a B.

A fost o zi frumoasă, în care am cunoscut tineri minunați și determinați, care știu că schimbarea pornește de la ei și că doar participând activ vom reuși să creionăm împreună viitorul european.

• De vorbă despre Europa la Colegiul Național „Anastasescu” Roșiori de Vede

EUROPE DIRECT Teleorman încearcă, încă de la înființare, să aducă Europa mai aproape de cetățenii din județul Teleorman, de a dezbate împreună cu aceștia despre Uniunea Europeană și politicile sale, despre priorități și viitor.



Ca urmare, în cadrul acțiunii **Lecția de informare europeană**, echipa ED Teleorman a vizitat, în data de 10 iunie 2021, Colegiul Național „Anastasescu” din Roșiori de Vede, unde a stat de vorbă cu peste 50 de elevi și cadre didactice, temele de discuție fiind: **Conferința privind Viitorul Europei**, prioritățile UE pentru anul 2021: **Pactul verde european** și **O Europă pregătită pentru era digitală**, dar și necesitatea implicării tuturor în procesul de luare a deciziilor. Ne-au susținut în demersul nostru: domnul prof. Mihail Adrian Florea, directorul prestigiosului colegiu roșiorean, doamna Daniela Delcescu, bibliotecar, dar și alte cadre didactice care ne-au fost alături în derularea acestui eveniment.



Tinerii sunt viitorul nostru, un grup țintă dificil de sensibilizat, dar a căror implicare este extrem de importantă. Un motiv în plus pentru a încuraja inițiativa, curajul și creativitatea, iar diploma pentru cel mai activ participant, oferită de Centrul EUROPE DIRECT Teleorman, a ajuns la eleva **Iatan Dora Alexandra**, din clasa a IX-a B Uman.

Europa înseamnă trecut, prezent și, mai ales, viitor. Doar împreună vom reuși să construim Europa viitorului!



Proiect finanțat de Uniunea Europeană. Punctele de vedere și opiniile exprimate aparțin, însă, exclusiv autorilor și nu reflectă neapărat punctele de vedere și opiniile Uniunii Europene sau ale Comisiei Europene. Nici Uniunea Europeană și nici autoritatea care acordă grantul nu pot fi făcute răspunzătoare pentru acestea.

Marinela Rușanu – manager ED Teleorman
Aurelia Bărbuț – consilier